

Reg. N. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ

ॐ

॥ स्वधरावृत्तम् ॥

ॐ

ॐ

अस्त्येतत्पुत्रपौत्रादिकमखिलमहो बन्धनायैव लोके,
द्रव्यं चातिप्रमाणं मदमलिनधियां केवलं दुःखदं स्यात् ।
नित्यं तच्चिन्तयित्वा मतिमलहतये प्राप्तये ज्ञानराशेर,
आत्मानन्द प्रकाशं विदधतु हृदयेऽज्ञाननाशाय जैनाः ॥ १ ॥

पु. २२. | वीर सं. २४५१. वैशाख. आत्म सं. २६ | अंक १० मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर

विषयानुक्रमशिका.

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
१ ईर्ष्या-वा-कर्तव्य. (पद्य) ...	२३३	४ धार्मिक क्लेशशीलीनी आवश्यकता.	२४८
२ विश्वरचना अग्रध. ...	२३४	५ जैनोनी अक्षय कति.	२५०
३ जैन कुणमां जन्मेव मनुष्ये व्यत-		६ वर्तमान समाचार...	२५४
हारमा केम वर्तवुं....	२४२		

आर्थिक भूदय ३. १) टपाल अर्थ आना ४.

आनंद प्री-टींग प्रेसमां शाह गुलाबयंद बल्लुबाधये छाप्पुं-भावनगर.

શ્રી નવપદ્મની પૂજા (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

આત્મોન્નતિ માટે શાસ્ત્રાકાર મહારાજે વિવિધ માર્ગો નિર્માણ કરેલા છે. પરંતુ પ્રભુભક્તિમાં નહીન થઇ દૃષ્ટિસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણિત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કરણ છે. જ્યારે જ્યારે જિનાલયમાં પૂજાપાઠકો સામસામા એસી પૂજાની ધૂન તાલ, શ્ર, વાજિંત્ર રાથે મયાવી રસપૂર્વક એકતાન થઇ ભાગ લઇ રહ્યા હોય ત્યારે એક અપૂર્વમણીય દેખાવ થતાં શ્રોતાવર્ગ તે રસમાં તરખોલ થઈ જાય છે; તેટલુંજ નહીં પણ મનુષ્યોને શું પણ દેવતાઓને પણ તે આકર્ષક બને છે અને સમજદાર મનુષ્ય તો, તેમાં મુગ્ધ બને છે; જેથી તેની ભક્તિ કરનાર વર્ગ તેવા સંજોગમાં કર્મની નિર્જરા ચોક્કસ કરે છે. આ બધું થવા માટે એક તરફ સંગીત પદ્ધતિ પ્રમાણે તાલ, શુરમાં વાજિંત્રની સાથે મિલાવટ થાય તેમ પૂજા ભણાવવી, અને બીજી બાજુ પ્રભુભક્તિ માટે ભણાતી પૂજાના અર્થનું જ્ઞાન હોવું; એમ હોય ત્યારેજ એકલીનતા થતાં હેતુ-મોક્ષ સાધ્ય થાય છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવ-પદ્મની પૂજા, અમોઝે તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રકટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદ્મનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સમજ સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી સાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઝોળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છબીઓ ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટા ખર્ચ કરી ઘણા સુંદર સુશેલિત અને મનહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધ્યકજી મહારાજનું આરાધન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મ-વિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદ્મ પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જૂના જૂના ટાઇપોથી છપાતી ઉંચા કપડાના આઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. એટલે કે બાહ્ય અને અભ્યંતરથી તેની સૌંદર્યતા કરવામાં આવી છે. જેથી તે પ્રમાણે આરાધન કરનાર કે પૂજા ભણાવનાર ને આદહાદ ઉત્પન્ન થવા સાથે કર્મ નિર્જરા થતાં મોક્ષ સમીપ લાવી મૂકે છે. આ ગ્રંથનું નામજ ન્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેવુંજ શું ! શ્રી નવપદ્મ આરાધનના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં ગુરૂમહારાજ, નવપદ્મ મહારાજનું મંડલ અને યંત્ર આ શુકમાં દાખલ કરેલ હોઇ આ ગ્રંથ વાંચનાર તેની અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેને ઉપયોગ કરવા નમ્ર સુચના કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

સિવાય શ્રી નવપદ્મ મહારાજનું મંડલ કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિવિધ રંગો અને સોનેરી સાહીથી ઘણુંજ સુંદર ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર છપાવેલ છે તે તથા શ્રી સિદ્ધ્યકજી મહારાજનો યંત્ર કે જે દર્શન, પૂજન માટે બંને ઘણી ઉપયોગી વસ્તુઓ હોવાથી આ શુકમાં દાખલ કરવા ઉપરાંત છુટી ડોપીયો પણ તેના ખપી માટે વધારે તૈયાર કરાવી છે.

શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર ચાર આના-શ્રી સિદ્ધ્યકજીનો યંત્ર બે આના-પોસ્ટેજ જુદું, આ બંને પ્રાતઃકાળમાં ઉઠતાં દર્શન માટે ખાસ ઉપયોગી થીએ છે માત્ર ઘણીજ થોડી નકલો છે જેથી જલદી મંગાવવી.

જલદી મંગાવો !

નહીં તો તક ખોશો !

જલદી મંગાવો !

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર.)

ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અજીતસાગરજી)

પ્રભુના જન્મ મહોત્સવ વગેરે કલ્યાણક્રોડે અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્ય જીવોને હિતકર ઉપદેશ અનેક કથાઓ સહિત આપેલ છે. જેમાં તત્ત્વજ્ઞાનનો મોખ્ખો એવો આપવામાં આવેલ છે અને તેની અધૈયિક રચના એવી છે કે આ ચરિત્ર ઉત્તમ શૈલીનું છે એમ વાંચકવર્ગને નિઃસંદેહ જણાય છે.

આ ચરિત્ર ગ્રંથોમાં શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિયારો વગેરેનું વર્ણન ઘણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે, જે બીજે સ્થળે આટલું વિસ્તારપૂર્વક મળવું અસંભવ છે; એટલુંજ નહિ પરંતુ આ કથાના ગ્રંથોમાં બુદ્ધિનો મહિમા-સ્વાભાવનું વિવેચન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વિગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવ-જીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચાર વિચારનું ભાન કરાવનાર અને તત્ત્વજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી આત્માને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે એક પ્રયત્ન સાધન રૂપ છે.

હિંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં હિંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઇડીંગથી બંધ કરેલ છે. એક હળાર પાનાના આ બે ગ્રંથની કીંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટે ખર્ચ જુદો.

આ બંને પ્રભુનાં ચરિત્રો ઘરમાં, પુસ્તકાલયમાં, નિવાસસ્થાનમાં અને કોઇપણ પ્રસંગે સ્મરણ-મનન માટે કોઇપણ પાસે (બંને ગ્રંથો) હોવા જોઇએ.

ઘણીજ થોડી નકલો સીલીકે છે.

આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો.

પ્રાતઃસ્મરણીય માંગલ્યકારી ચૌદ પવિત્ર માતાઓ-આદર્શ સ્ત્રીરત્નો અને મહાસતીઓનાં વૃતાંતો આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે, જે સ્ત્રી જાતિનું મહત્વ અને સ્ત્રીત્વના ગુણોના પરમ વિકાસ કરનાર એક ઉપદેશાત્મક રચના છે.

સતી ચરિત્રની આ કથાઓ સાથે સ્ત્રી કેળવણી કેટલી જરૂરીયાતની છે ? સ્ત્રી કેળવણી કેવી હોવી જોઇએ ? તેનું પણ આ ગ્રંથની શરૂઆતમાં વિસ્તારથી વિવેચન કરવામાં આવેલું છે. કોઇપણ મનુષ્ય માટે આ ઉપયોગી ખાસ ગ્રંથ છે, જલદી મંગાવો. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

મળવાનું સ્થળ - શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

તૈયાર છે.

૫૪ ૫૫૦

એક અપૂર્વ ગ્રંથ

શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર.

તૈયાર છે.

કિંમત રૂ. ૩.

(જિન આગમ રૂપી અગ્નિ પાસેથી વિવિધ પ્રકારના અર્થ રૂપી તેજને ગ્રહણ કરી જિન શાશન રૂપી મહેલમાં દાન રૂપી દીવાને પ્રગટ કરનાર અપૂર્વ ગ્રંથ)

(અનેક મહાન્ નરોના ચરિત્રો સહિત.)

ધર્મના ચાર પ્રકાર-દાન, શીયલ, તપ, અને ભાવમાં દાનધર્મ તે મુખ્ય છે, તે દાન પાંચ પ્રકારે છે. આ ગ્રંથમાં તેના ત્રણ પ્રકારો જ્ઞાનદાન, અમયદાન, અને ઉપદ્રવદાન જેમાં સુપાત્ર વિગેરે દાનનો સમાવેશ કરેલો છે.

જ્ઞાનદાન વિના કોઈ પણ મનુષ્યને સ્વરૂપ ધર્મ પણ સંભવતો નથી. અમયદાન રૂપી મેઘ વર્ષવાથી તુલ્યના અંકુરાની જેમ સર્વે ધર્મો વૃદ્ધિ પામે છે તે સિવાય સુકાષ્ઠ જાય છે. અને સુપાત્રનું પોષણ કરવાથી ઉપદ્રવદાન તે સમગ્ર ધર્મને અવશ્ય ઉપકારક છે.

આ દાન તીર્થંકર ભગવાન ચરિત્ર લીધા પૂર્વે એક વર્ષ સુધી આપે છે અને કવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પણ પ્રથમ દેશનામાં દાનધર્મની દેશના આપે છે. જ્યારે શીયલ, તપ, અને ભાવ ગ્રહણ કરનારને ઉપકારક થાય છે, ત્યારે આ દાનધર્મ લેનાર તથા આપનાર બંનેને ઉપકાર થાય છે. આ દાન ધર્મનાં ભેદો તેનું વિસ્તારયુક્ત વર્ણન તેના અભ્યંતર ભેદો, અને આ દાન ધર્મનું આરાધન કરનાર આદર્શ જૈન મહાન પુરુષોના વીશ અદ્ભુત ચરિત્રો, કથાઓ, અને બીજી અંતર્ગત વિશેષ ચમત્કારીક કથાઓ આ ગ્રંથના બાર પ્રકાશમાં અપવામાં આવેલ છે. ધર્મના ચાર ભેદોમાં તે મુખ્ય હોવાથી તે આદરનારને તે સરલતાથી પ્રાપ્ત થતાં મોક્ષસુખ જલદી પ્રાપ્ત કરી શકે છે જે આ ગ્રંથ વાંચવાથી સહજ માલુમ પડે તેમ છે.

દાનધર્મના માટેનો તેના ભેદો, પ્રકારો, ઉપભેદો અને સરલ વિસ્તાર પૂર્વક વિવેચન અને સચોટ દ્રષ્ટાંત કથાઓ સાથેનો આવો એક પણ ગ્રંથ અત્યાર સુધીમાં પ્રગટ થયેલ નથી. આ ગ્રંથ સાઘંત વાંચવાથી ગમે તેવો મનુષ્ય પણ દાનધર્મ આદરવા તત્પર થાય છે અને તેના આત્માની નિર્મળતા થતાં તે જલદીથી પોતા માટે પરમાત્મા સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. સુમારે ૫૫૦ પાનાનો ૬૩ દ્વારમનો આ દળદાર ગ્રંથ, હિંચા અને એન્ડીક પેપર ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાવી-સુશોભિત રેશમી કપડાના પાકું બાઇડીંગ કરાવી તૈયાર કરેલ છે. આ ગ્રંથની બાજુ અને અભ્યંતર સુંદરતા એટલી બધી છે કે તે ખરીદ્યા પછી વાંચ્યા વગર રહેવાતું નથી.

દરેક મનુષ્યેએ પોતાના ઘરમાં-લાયબેરીમાં અને નિવાસસ્થાનમાં તથા મુસાફરીમાં આ ઉપયોગી ગ્રંથ રાખવો જોઈએ કિં. ૩-૦-૦૦ પોસ્ટેજ અલગ.

જલદી મંગાવો !

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી નેમનાથ ભગવાન તથા સતી રાજેમતીનું નવ ભવનું અપૂર્વ ચરિત્ર, સાથે જૈન મહા-ભારત-પાંડવ કૌરવોનું વર્ણન, અતુલ પુણ્યવાન શ્રી વસુદેવ રાજાનો અદ્ભુત વૈભવની વિસ્તાર પૂર્વક કથા, મહાપુરુષ નળરાજ અને મહાસતી દમયંતીનું અદ્ભુત જીવન વૃત્તાંત, તે સિવાય પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકો, પરિવાર વર્ણન અને બીજી અનેક પુણ્યશાળી જનોના ચરિત્રથી ભરપૂર, સુંદર ટાઇપ, સુશોભિત બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. વાંચતા આસ્વાદ ઉત્પન્ન થાય છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

। કિ મંતે? જો ગિલાણં પડિયરડ્ સે ધરણે ઉદાહુ જે
તુમં દંસણેણં પડિવજ્જડ્? ગોયમા! જે ગિલાણં પડિયરડ્ । સે
કેણદ્દેણં મંતે? એવં વુચ્છઈ? ગોયમા! જે ગિલાણં પડિયરડ્ સે
મં દંસણેણં પડિવજ્જડ્ જે મં દંસણેણં પડિવજ્જડ્ સે ગિલાણં
પડિયરડ્ ત્તિ। આણાકરણસારં ચુ અરહંતાણં દંસણં, સે તેણ-
દ્દેણં ગોયમા! એવં વુચ્છઈ—જે ગિલાણં પડિયરડ્ સે મં પડિવજ્જડ્,
જે મં પડિવજ્જડ્ સે ગિલાણં પડિયરડ્ ॥

પુસ્તક ૨૨] વીર સંવત્ ૨૪૫૧ વૈશાખ આત્મ સંવત્ ૨૬. [અંક ૧૦ મો.

“ ફર્જ—વા—કર્તવ્ય ”

(૧)

સમગ્રાય જો નિજ “ ફર્જ ” તો માનવ પણે તે દેવ છે,
સારાંશ શાસ્ત્ર વિલોકતા સહુ દેવ ત્યાં આક્રિન છે;
જ્યાં આર્ય સંસ્કૃતિ સંભવે પહિચાન પુણ્યપ્રભાવના,
દૈવી પ્રભાનું દૃશ્ય એ બતલાવતા વિદ્રહ જના.

(૨)

વિધ વિધ જાતી ફર્જની અધિકાર સમજી આચરો,
સાક્ષીત્વ ભાવે સાધ્ય એ સ્વામિત્વ સંજ્ઞા પરિહરો;
ત્યાગી શુદ્ધિ નિજ નિજ માર્ગે ફર્જ શુદ્ધ બળવશે,
આત્મિક આનંદ સાથ ઇચ્છિત અર્થને પ્રકટાવશે.

વેલચંદ ધનજી.

૨૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

નિવેદન આહમું.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૧૪ થી શરૂ)

પૃથ્વી સ્થિર છે એમ નિશ્ચય થતાં ગતિનું માન પણ ખોટું સમજવામાં આવી જાય છે કારણ કે અંગ્રેજ વિદ્વાનો કહે છે કે પૃથ્વીનો પરિઘ ૨૫૦૦૦ (૨૪૮૫૮) માઈલનો છે ને તે સૂર્યની આસપાસ દર સેકન્ડે ૧૮ માઈલ ગતિના વેગથી એક વર્ષમાં ૫૦ કોડ ($૧૮ \times ૬૦ \times ૬૦ \times ૨૪ \times ૩૬૫ = ૫૮૫૦૦૦૦૦૦$) માઈલ ચાલે છે. તે જમણની દૃષ્ટિએ ગણના કરતાં પૃથ્વી સૂર્યથી ૯૫ કોડ માઈલ દુર છે આ વાત પણ ખીન પાયાદાર છે. કારણ કે એક દશ કુટુંબ પરિઘવાળું પીપલઈએ, તેની ઉપર એક લાલ ચિહ્ન કરી તે પીપને ફેરવીયે તો ચિહ્ન ઉપર આવતાં પીપની દશ કુટુંબી ગતિ થશે, તેમજ પૃથ્વી પણ ૨૫૦૦૦ માઈલના પરિઘવાળી છે તેને મૂળ સ્થિતિએ પહોંચી વળવાને લગભગ ૩૬૫ દીવસ જોઈએ છીએ. તો ૩૬૫ દીવસે તે ૨૫૦૦૦ માઈલની ગતિવાળો એક આંટો દમ શકે અથવા પોતાની દૈનિક ગતિ માનીયે તો પણ ૨૫૦૦૦ માઈલની ગતિ માનતાં સાચું ઠરે. એટલે સૂર્ય આસપાસ એક વર્ષ ફરવાને તેટલો માર્ગ જોઈએ. આ માત્ર મધ્યમ દૃષ્ટિએ જોઈ શકાય છે છતાં ૯૫ કરોડ માઈલનું મહાન ગતિ ક્ષેત્ર આપ્યું તે કેટલે અંશે સત્ય છે તે વિચારણીય છે. કેમકે ચોકું ચોકું સોળ એવી ગણતરી સત્ય હોય પણ ચાર શા માટે લીધા તે તપાસવામાં વસ્તુનો સત્યાંશ મળે છે તેમજ અહીં દીનગતિથી સ્ફૂળી જેમ ચડતી ગતિ માની શકીયે તો કદાચ માની શકાય પણ પૃથ્વીનો પરિઘ અને અઢાર માઈલની ગતિની સત્યતા હોય ત્યારે ના ? માત્ર પૃથ્વી ફરતી માનવાથી ને રવિમાં આકર્ષણ માનવાથી આંકડા કુટુંબી સાબીતી ઉભી રહે છે, પણ ઉપલી બન્ને ક્રિયાઓ થતી નથી તો આ ગણના સત્ય કેમ ઠરે ?

વિદ્યાર્થી—આ ગણનામાં તો વર્ષ પ્રકાશ ગણિતની સહાય છે સૂર્યમાળાની અસત્યતા સાબીત થવા છતાં આ ગણનામાં ફેર પડવાની સંભાવના રહેતી નથી. ફોફોલ્ટના પ્રયોગથી શોધાયું છે કે પ્રકાશનો વેગ દર સેકન્ડે ૧૮૬૦૦૦ માઈલ છે, હવે બૃહસ્પતિને તેના ચંદ્ર પરથી સૂર્યના પ્રકાશને અહીં આવતાં ૮ મીનીટ લાગે છે. પહેલી જાતના તારાનો પ્રકાશ આવતાં ૧૫ મીનીટ, બારમી જાતનો ૩૫૦૦ ને અતિ દૂરે ૧૪૦૦૦ વર્ષ લાગે છે એ શોધાયું છે, તો સેકન્ડ ગતિ માઈલને મીનીટની ત્રિરાશી કરતાં સૂર્ય અહીંથી ૯૫ કરોડ માઈલ દૂર છે, તે પાસેમાં પાસે ૯૧૧૦૦૦૦૦ માઈલ ને દૂરમાં દૂર ૯૪૬૦૦૦૦૦ માઈલ રહે છે.

અધ્યાપક—તમે પણ કળુલ કરશો કે આ વાતનો પણ સૂર્યમાળા સાથે

વિધિરચના પ્રબંધ.

૨૩૫

સંબંધ છે. કારણ કે વર્ગ મહત્ત્વ કે જાતિ એ સૂર્યમાળામાં સંજ્ઞાઓ છે તો સૂર્ય-માળાના વૃથા વાદમાં ઉપલી વાતને પણ પાણીયું પરખાવવું પડે છે, તેમજ પ્રકાશ પરથી પણ એ કથન અસત્ય ઠરે છે. સૂર્યના પ્રકાશને અહીં આવતાં જરા પણ વાર લાગતી નથી. આકાશમાં વાદળાં જેમ ચાલે છે તેની છાયા પણ તેની સાથે ગમન કરે છે ને પછવાડે સૂર્યનો પ્રકાશ અવિલંબે પડ્યા કરે છે આમાં કાંઈ પણ તકાવત પડતો નથી. ઉદાહરણ તપાસીયે તો વીજળીનો ઝબકારો તુરત આપણે નીરખી શકીયે છીયે. જો કે ગર્જનવ માટે વીજળી થયા પછી ઘણો વખત ચાલ્યો જાય છે, પણ પ્રકાશના ચમત્કારની આપણને તુરત અસર થાય છે. વિદ્યુત્માછલી ઝગમગવાળી માછલીના પ્રકાશથી પણ પ્રકાશ ગતિમાં કાળક્ષેપ કદાપી શકાતો નથી. તેમ રવિને દેખતાની સાથે જ આપણે તેના પ્રકાશને દેખીયે છીયે. દીવાનો પ્રકાશ પાસેના ભાગમાં અતિશય ને દૂર ભૂમિમાં ઓછો દેખાય છે તેમ માત્ર સૂર્યમાં ફેરફાર જણાય બાકી પ્રકાશને આવતાં અંતર છે જ નહિ.

સૂર્યપ્રગતિમાં રવિના ગતિ માંડલા ૧૪ ને બીજા ઘડોના ગતિમાર્ગ ૮ વગેરે કહ્યા છે. તેજ પ્રમાણે તેનું ગમન ક્ષેત્ર છે તેમાં સૂર્ય વગેરે ફરે છે.

વિદ્યાર્થી—સૂર્ય પૃથ્વીથી બાર લાખ ગણો મોટો છે જેમકે એક મોટી અગ્નિની ચીત્તા કરો ને પાસે શેર કે બશેર માટીનો ગોળો રાખો તેમાં અગ્નિ તે સૂર્ય, ગોળો તે પૃથ્વી, અજવાળા તરફનો ભાગ તે દીવસ ને અંધારા તરફનો ભાગ તે રાત્રી, કદપો આ પ્રમાણે પૃથ્વી નાની છે ને સૂર્ય મોટો છે ?

અધ્યાપક—આ વાત પણ અસત્ય છે. રોટલીને તાબડી પર ફરી ફરી ફેરવતાં ઉની થતી જાય છે તેમ તમારી વાત માની લઈયે તો પૃથ્વીમાં ઉજ્જૃતા વધે ને આવી અગ્નિ પાસે તે નિત્ય તત્પજ રહે પણ તેમ બનતું નથી, તો સૂર્યને નાનો માનવો પડે છે ને સૂર્ય નાનો છે તો તે ઉદયાચલ પર આવતાં આપણું ને તેનું અંતર ઘણું હોવાથી ઠંડો દેખાય છે. મધ્યાન્હે-ઉજ્જૃ ને વળી સાંજે ઠંડો દેખાય છે.

વિદ્યાર્થી—પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો કહે છે કે દર ૨૦ વર્ષે રવી ૧ માઇલ ઘટે છે આ રીતે જ હજાર વર્ષે થતો રવીનો સંકોચ પણ ઇન્દ્રિયગ્રાહ્ય થઈ શકે તેમ નથી. મીંડ હેમહોલ્ડજ પણ કહે છે કે સૌર જગતનો રાજા રવિ સંકોચાવાથી અતિ ગરમી વધે છે. રવિ ૮૫ માઇલ માત્ર ઓછો થવામાં જે ઉજ્જૃતા થાય છે તેથી ૨૨૯૦ વર્ષ તાપ ફેલાશે. વળી અત્યારે સૂર્યની અલ્પાધિક ગતિનું કારણ તપાસીયે તો તેઓ કહે છે કે કિરણો વાંકા પડવાથી ઓછી ને સીધા પડવાથી વધારે ગરમી પડે છે.

અધ્યાપક—બુદ્ધિથી ઘડેલ કોરડાનો ઉત્તર બુદ્ધિથી જ ઉકલે છે. તમારી કેટલીક માન્યતામાં સંમત વ્યક્તિઓના આ વાતથી વિરુદ્ધ મત છે જુઓ.

૨૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીલીયમ ટાઈમ્સના મતે રવિનું તેજ ૬૦૦૦ વર્ષ સુધી હાલની જેવું રહેશે. કેટલાક વર્તમાન વિદ્વાનો કહે છે કે વાયુપદાર્થમાંથી ગરમી નીકળતાં તે વધારે સંકોચાય છે એ નિયમે રવિ દર સો વર્ષે ૪ માઇલ ઘટશે. આ કારણેજ રવિમાં ગરમી છે એમ માનવું (વિદ્યોદ્વપત્તિ તત્ત્વ) પણ આપણે તો આ પ્રશ્નોત્તરના બંને મતો ખોટા માનવાના છે જે માટે ઘણા વિરોધ મત છે. તારડેન્સ જેદડ પૃથ્વીનો દર વર્ષે ૫૦૦ ટન વધારો માને છે. અહીં સૂર્યની સંકોચતા માની છે પણ તેવું કાંઈ બનતું નથી તથા વાયુ પરાવર્તનથી કિરણોનું વક્રીભવન મનાય છે તે પણ ઠીક નથી પણ સ્પષ્ટ રીતે પૃથ્વી મોટી છે અને રવિ નાનો દેખાય છે, વળી જેમ સૂર્ય ઘરની એક બાજુ જવલત તાપ આપે છે, અને બીજી બાજુ ઓછું અજવાળું આપે છે તેમ સૂર્ય પૃથ્વીથી મોટો હોય તો પોતાના સર્ચલાઈટથી અધિક તેજસ્વી એકજ કીરણવડે પૃથ્વીની ચારે બાજુ પ્રકાશ ફેલાવી શકે તેમ બનવું જોઈએ, જ્યારે સંપૂર્ણ રવિ માટે તો પુછવુંજ શું ! પરંતુ આ પરિસ્થિતિ દેખી શકાતી નથી (જુઓ બે ફૂટ વ્યાસવાળી સર્ચલાઈટ અને ૪૩૦ ફૂટ દૂર રહેલો વટાણો યાને ૪૩૦૦૨૪ = એક ઇંચ પ્રમાણવાળી સર્ચલાઈટ અને ૧૮ ફૂટ દૂર ટાંગેલ વટાણો) પણ સૂર્ય પૃથ્વીની પ્રત્યે એક સર્ચલાઈટ જેવું કામ કરે છે તેથી દિનરાત્રિના બનાવો સાચા બને છે.

વળી તમારી માન્યતામાં અરૂણોદય કે સંધ્યા માટે સ્પષ્ટ ખુલાસો મળતો નથી, કારણકે જે સાયંકાલે સંધ્યા ખીલે છે તેમાં કદાચ સૂર્યની એક બાજુ સંધ્યા ખીલવનારો પ્રકાશ માનીયે તો સૂર્યની બીજી બાજુ જતાં પણ પૃથ્વીમાં સંધ્યા થવામાં વાંધો આવી ઉભો રહે છે. કદાચ દરેક તરફ એવો પ્રકાશ માની લખ્યે તો હંમેશાં નિરંતર સાંજે અને સવારે એક સરખી સંધ્યા ખીલવી જોઈએ. આ પ્રમાણે શુંચવાડો ઉભો થાય છે. તેથી હવે આધુનિક પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો તો પૃથ્વીને ધ્રુમ કેતુની જેમ પુછડું હશે, એવા વિચારમાં ખેંચાયા છે. તથા સૂર્ય સવારે ઘણીવાર લાલ દેખાય છે, આનું સ્પષ્ટ કારણ સૂર્યને મોટો માનનાર નહીં આપી શકે પણ પૃથ્વીને સ્થિર માનનાર તુરત કહેશે કે રક્ત ઉદયાચલના સંયોગથી સૂર્યમાં લાલાશ દેખાય છે. આવી દલીલોથી સ્પષ્ટ થાય છે કે સૂર્ય પૃથ્વીથી નાનો છે

વિદ્યાર્થી—પણ પૃથ્વી તો ગોળ દડા જેવી છે શું ?

અધ્યાયક—ના.

વિદ્યાર્થી—ડોકલીક્રીન્સકુડ વિગેરે ભૂ ભ્રમણ કરી આવ્યા છે (ખ. વિ.) તેથી રવિ સમદ્રમાં ડુબે છે. દેવો તેને મારી બીજે દીને બીજે સૂર્ય ઉગાડે છે, અથવા વડકન દેવ સૂર્યને પશ્ચિમમાંથી પૂર્વમાં લાવી સ્વ વડાણમાંથી ઉગાડે છે. આ પુરાણ મતો ખોટા ડયા છે ને સાબીત થયું છે કે સૂર્ય અસ્ત થતે જ નથી.

વિચરચના પ્રખંધ.

૨૩૭

વળી ભૂ પ્રદક્ષિણામાં નરને ૪૨૮ દીવસ અને ધ્વનિને ૩૨૫ કલાક લાગે છે તેા પૃથ્વી ગોળા દડા જેવી છે.

અધ્યાપક—ક્રાંસના ખગોળ શાસ્ત્રીએ દુર્ગાન વતી ગ્રહમાં હાથીને જોયો ને જુના અનુભવીને જણાવ્યું પણ ખરું; આખરે વિશેષ તપાસ કરતાં જણાવ્યું કે તે દુર્ગાન સામે ઉંદરડી આવી ગઈ હતી (ખ.) વઢી હર્શલે પણ એક રાણીને યાત્રી દેખાડવા દુર્ગાન ગોઠવ્યું ને સામે ખગીયાની ભીંત પર યાત્રીનું ચીત્ર મુકાવી દુર્ગાનનેા છેડા તે તરફ ગોઠવી રાણીને યાત્રી દેખાડ્યો હતો, તેા આવી રીતે ભૂલ આદિના કારણે ખનતું હોવાથી દરેક વાત એકદમ વિશ્વાસી માની શકાતી નથી, બાકી જ્ઞાન અને બુદ્ધિથી વિચારતાં તેા પૃથ્વી ગોળા છે એમ માની શકાતું નથી પણ સૂર્યાસ્ત નથી એ વાત ચોક્કસ છે.

વિદ્યાર્થી—ફેબ્રુઆરી તા. ૧૦ મીએ ૨૪ ક. ૧૪ મી. ૨૮ સેકન્ડનું દીનમાન હોય, જુલાઈ તા. ૨૭ મીએ ક. ૨૩. ૫૩. મી. સે. ૪૬ નું દીનમાન હોય. એપ્રિલ તા. ૧૫ જુન ૧૪ ૩૦ ઓગસ્ટ ૩૧ ડીસેમ્બર ૨૪ એ ચાર દીવસ ચોવીસ કલાક દીનમાન હોય આનું કારણ શું ? (ખ. વિ.)

૩૦ ઇજ્ઞાડમાં જુનની ૨૧ મીએ સૂર્યોદય ૩. ૪૪. અસ્ત ૮. ૧૮ ડીસેમ્બરની (શીયાલા) ૩૧ મીએ ઉદય ૮. ૮ અસ્ત ૩. ૫૮ થાય છે જેથી ૪. ૫૮ બત્તી થાય છે તથા પ્રથમ (દલપત-કવિ) મકર સંક્રાન્તિ ૧૨ જાન્યુઆરીએ ને હાલ ૧૪ જાન્યુઆરીએ પળાય છે પણ મકર સંક્રાન્તિ થનારી તારીખ તેા ૨૧ ડીસેમ્બર જોવાય છે (ખ.) આ અગ્રેજી વર્ષના ચણતરમાં બહુ ગોટાળા થયા છે જે માટે ને વિષયના ગ્રંથો તપાસવા જરૂરી છે.

દિવસની લંબાઇનું માપ.

દિવસ અને રાત્રીનું માન દરેક સ્થાનમાં સરખું હોતું નથી. દીવસ અને રાત્રીના માનમાં અસાધિક ફેરફાર રહે છે. સર્વા પક્ષાએ મોટામાં મોટો દીવસ કેટલા દેશોમાં કેટલા કલાકનો છે તે નીચેની નોંધપરથી સમજ શકાશે.

સ્વીડનના પટસ્કલમ શહેરમાં લાંબો દીન ૧૮૫૫ થંટાનો સ્થાયી હોય છે ને તે દીવસની રાત્રી પણ કલાકમાં શેષ રહે છે (!)

સ્વિજ્ઞાન્ડન નગરમાં દર વર્ષે પંદર દીવસ લાંબા હોય છે. પક્ષી કેટલાક વખત સુધી રાત્રીની લંબાઈ વધે છે.

લંડન ઓમન અને પ્રુશીયામાં લાંબા દિનનું માન ૧૬૫૫ કલાક હોય છે જ્યારે હામબર્ગ (જર્મની) ડાન્લક (પ્રુશીયા) નગરમાં ૧૭ કલાક હોય છે.

નોર્વેના વાર્ડહુરિનગરમાં ૨૧ મેથી ૨૨ જુલાઈ સુધી એટલે ૬૩ દિવસોની લંબાઈ બહુ મોટી હોય છે પેટ્રેગ્રાડ (રશિયા) ટાંગલસ્ક (સામ્બેરીયા) માં મોટો દીવસ ૧૯ કલાકનો ને નાનો દીવસ ૫ કલાકનો હોય છે.

૨૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ટાર્નિયા (શીન્હાન્ડ) નગરમાં ૨૧ મી જુને ૨૨ કલાકનો દીવસ હોય છે તે નાનામાં નાનો દિવસ ૩ (૨) કલાકનો હોય છે.

ન્યુયોર્ક (અમેરીકા) માં મોટા દિવસોની લંબાઈ ૧૫ કલાકને મન્ટ્રેયાલ અને કાનડામાં ૧૬ કલાક હોય છે.

આ લાંબા દિવસો તે દર વર્ષે આવતાં લાંબા દિવસો સમજવાં. હિંદુસ્તાનમાં ઋતુઓના ફેરફારને લીધે રાત્રી દીવસની લંબાઈમાં (પોષ અને જ્યેષ્ઠ માસમાં) બે ચાર કલાકનો તફાવત હોય છે.

(પ્રવાસી. ૨૨/૮)

અધ્યાપક—સૂર્ય નાના અને મોટા માંડલામાં ફરે છે તેથી હીન માનને રાત્રી માનમાં ફેરફાર પડે છે. ઋતુ ફેરફાર પણ તેને લઈને થાય છે. (જે વાત આગળ દેખાડવામાં આવશે)

વિદ્યાર્થી—રવિ એક સાથે ઉગતો નથી તેનું કારણ પૃથ્વી સપાટ નથી એમ સમજાય છે જેથી ઉનાળે અમદાવાદની મધ્યરાત્રીના સમયે ઇંગ્લાંડમાં સાંજ પડે છે વળી હિંદુસ્તાનમાં પણ સૂર્યોદય કાળના ફેરફારો જોઈ શકાય છે.

અધ્યાપક—આનું કારણ માત્ર એટલું જ છે કે સૂર્ય પાસેની ભૂમિમાં પ્રકાશ નાંખે છે ને જેમ જેમ આગળ વધ્યો જાય છે તેમ તેમ નવી નવી ભૂમિમાં કિરણો નાખતો જાય છે ને પાછળની ભૂમિમાં અંધારું થતું જાય છે; જેમ દીવાનો પ્રકાશ અમુક ભૂમિમાં પડે છે તેમ સૂર્ય માટે સમજવાનું છે કદાચ સૂર્ય પૃથ્વીથી મોટો હોત તો માત્ર આ ફેરફાર ન થાત એટલે સૂર્યનો પ્રકાશ દરેક સ્થાને ફરી વળે છે, ને “ શ્રીમાન્ સાગરા નંદસુરીશ્વરજી ના વચન ” પ્રમાણે કહીયે તો ભરતખંડમાં જુદા જુદા પ્રદેશોને આશ્રીને દરેક કાળે સૂર્યોદય ને સુર્યાસ્ત થયા જ કરે છે

વિદ્યાર્થી—ધ્રુવ પર છ માસ દીવસ ને છ માસની રાત્રી હોય છે ત્યાં કુક સાહેબ જઈ આવ્યા છે. ત્યાં વહાણું (પરોઢીયું. સવાર) થવાની વિચિત્ર ક્રિયા જોઈ લોર્ડ ડીફરીનને કુકડો મરી ગયો હતો. ત્યાં માર્ચ તા. ૧૬ થી ૧૯૪ દીવસ રવિ તેજ રહે છે. ૪૮ દિવસ સંધ્યા પ્રકાશ. ૭૬ દીવસ અંધારું અને ૪૭ દીવસ અંધળ પ્રકાશ થાય છે આશું માનવું ? હા. પોરનની નંદનવની પદ્મિ પ્રમાણે આ માનવું કે ? (રા. તિલકકૃત. મૃગશિર્ષ)

અધ્યાપક—આ સ્થિતિ ઉત્તરમાં જ થાય છે, પણ દક્ષિણમાં થતી નથી અને ત્યાં રાત્રી માટેના ફેરફારો પણ જોવાતા નથી. ત્યારે છ માસનો દિવસ થવાનું કારણ પણ કોઈ વસ્તુનું આવરણ આવે છે. એમ સહુ કોઈ કબુલ કરે છે. ઉત્તર ધ્રુવ દેખાય છે પણ તેની સ્થિરતા માટે કેટલાક તો ચોક્કસ મત આપવા એકદમ હામ લીડતા નથી (જયો. જ્ઞા) તેમ ત્યાં જઈ શકાતું નથી પણ જ્યાં આ ફેરફારો થાય છે ત્યાં કેટલાક માણસો જઈ શકે છે તે છ માસનો દીવસ છે એમ પણ જણાવે છે ત્યારે આ

વિશ્વરચના પ્રખ્યાત.

૨૩૯

આ વાત કેમ બને છે તે માત્ર તપાસીયે. કચ્છદેશમાં ભચ્ચાઉ ગામ છે, ત્યાં દિનમાનમાં લગભગ ૧૦ કલાકનો ફેર પડે છે ને અંગીયા ગામમાં પણ સૂર્ય મધ્ય માંડલે હોતાં દીનમાનમાં લગભગ ૧૦ મિનિટનો ફેર પડે છે.

માર્સેલ્સમાં જેમ અસ્તકાલે રવિની આડો પર્વત આવે છે તેમ પર્વત કે ટેકરી આડે આવવાથી આ ફેરફાર થાય છે. હવે વિશેષ સમજણ માટે એક ઉદાહરણથી સારો લાભ થશે.

એક મકાન ઉપર અગાશીમાં એક માણસ દીવો લઈ સૂર્યની જેમ ફેરવશે તો અગાશીની સીધી ભીંતની નીચે બેઠેલા લોકોને તે દીવાનો પ્રકાશ દેખાશે નહીં (જુઓ ચિત્ર પાંચમું) હવે તેજ દિવાને અગાશીની બહાર એકઠે હાથ દુર દીવો રાખી ફેરવશે તો તેનો પ્રકાશ નીચેના મનુષ્ય પર પડશે (ચિત્ર છઠું) તેમજ વૈતાલ્ય પર્વતની નજીકમાં રહેલા માણસોને સૂર્ય અલ્પાંતર માંડલે આવતા સૂર્ય દેખાતો નથી ને તે કારણે ઉપલો ફેરફાર પડે છે.

વીદ્યાર્થી—પૃથ્વી સપાટ છે તો સામેથી આવતી આગબોટનો પ્રથમ થોડો ભાગ ને પછી અધિક ભાગ કેમ દેખાય છે? ગણ લાકડી સીધી રાખીયે તો વચલી મોટી ને પછી નાની કેમ દેખાય છે? સરખા તારના થાંભલાની હાર જોઈશું તો પહેલો મોટો, પછીના ક્રમે નાના દેખાય છે આનું શું કારણ! જો પૃથ્વી સપાટ હોત, તો બધા સરખા દેખાત, પણ તેમ દેખાતું નથી, તો પૃથ્વી ગોળદડા જેવી છે. જેથી મીંઠ વાંલેસે ૧૩ કુટ ને ૪ ઈંચના ગણ વાંસના પાણીમાં ગણ ગણ માઈલ ને આંતરે ઉભા કરીને તપાસ્યું છે ને જણાવે છે કે પૃથ્વીના ગોળાકારને નહિર ખોદનારા ઈજનેરો ધ્યાનમાં લેતા નથી તે તેની ભૂલ છે (ખ૦)

અધ્યાપક—હું તમને એક પ્રશ્ન પુછું છું તેમાંજ તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર આવી જશે, જેને તમે પૃથ્વીથી ૧૦ ગણો માનો છો તે સૂર્ય આપણને કેમ નાનો દેખાય છે? (કચ્છના ધાબો ડુંગર તપાસો).

વિદ્યાર્થી—એક કુટ લાંબો ગોળો ૧ માઈલે અદ્રશ્ય થાય છે એમ અસલ વસ્તુ પ, હબર ગણે છેટે રાખવાથી અદ્રશ્ય થાય છે (જ્યો. શા.) એટલે તે વસ્તુ બહુ દૂર રહેલી હોય તો આપણી દૃષ્ટિના દોષને લઈને તેને આપણે સંકોચાયેલી જોઈએ છીએ, તેમ સૂર્ય પણ મોટો હોવા છતાં નાનો દેખાય છે.

અધ્યાપક—તો તમે તેમાં સંકોચ જે જોઈ શક્યા છો તે દૃષ્ટિદોષને લીધેજ છે. તેમ તારના થાંભલા કે આગબોટ વગેરે જે લાંબો દેખાય છે. તે ઉપરના ભાગ છે એમ નથી પણ સંકોચાયેલો આગો ભાગ દેખી શકાય છે હવે ઉપલી વસ્તુઓમાં જેમ ઉપરને નીચેથી સંકોચ જોઈ શકીએ છીએ તેમજ તેને આડી રાખીશો તો બન્ને બાજુના સંકોચની પણ ખબર પડશે. એક રેલ આડી જતી હોય ને બે ગાઉ ઉપરથી તેને જોઈશું તો તેની લંબાઈ સો કુટ હશે તોપણ આપણને ૩ કે ૪ કુટ લાગશે. વળી પછવાડે ગાર્ડનો લાલ ડાબો હોય છે જેની પહોળાઈ છ

૨૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાત કુટ હોવા છતાં તે દૂરથી દેખતાં એક કુટ જ પહોળો લાગશે. આ પ્રમાણે વસ્તુઓ નાની દેખાય છે તેમાં આપણે કોઈ ઉપાય ન રહેવાથી દૃષ્ટિનો દોષ કાઢવો પડે છે. હવે ઉંચી રહેલ વસ્તુને દૃષ્ટિના દોષે નાની દેખીએ ને પૃથ્વીના વાંકને લઈને તે ભાગ દેખી શકાતો નથી એમ કહીએ એ ઉચીત કેમ કહેવાય ? વળી એક માણસ રણમાં આવતો હોય કે ઉંટ આવતો હોય ત્યારે દ્રષ્ટિનાખીશું તો આપણને ઉપરનો ભાગ દેખાય છે એમ માનીશું, પણ દુર્ભીનથી જોતાં માણસનો કે ઉંટનો ઘણો ભાગ દેખાશે ને તુરતજ કહીશું કે આ માણસ કે આ ઉંટ આવે છે. હવે વિચાર કરીએ કે પૃથ્વી ગોળ હોય ને તે કારણે માણસનો નીચેનો ભાગ ન દેખાતો હોય તો પછી દુર્ભીન વતી જોવાથી તેનો નીચેનો ભાગ ક્યાંથી દેખી શકાય ? મારે વસ્તુનો સ કોય આપણે જોઈ શકીએ છીએ ને તે વસ્તુ ઘણે દૂર રહેતાં તેને આપણે જોઈ શકતાં નથી, વળી કચ્છનો ધામો ડુંગર જોતાં તો પૃથ્વીની દડા જેવી સ્થિતિ સંભવતીજ નથી. દૃષ્ટિદોષને લઈને નીચેના ફેરફારો દેખાય છે ને આપણે સમજી શકીએ છીએ.

૧ એક સરખી ઉંચાઈનું મકાન જોઈશું તો આગળનો ભાગ ઉંચો ને પાછળનો ભાગ નીચો દેખાય છે ને જેમ જેમ આગળ જઈશું તેમ સામેનો ભાગ પણ ઉંચો દેખાશે. ૩

૨ રેલના સમાન અંતરવાળા પાટા પર સીધી દૃષ્ટિ નાખીએ તો આગળનો પહોળો ને પાછળનો ભાગ વાંકાશને લઈને સાંકડો બનતો દેખાય છે. ઘણે દૂર દૃષ્ટિ નાખતા તો એકદમ મળેલો-લેગો થયેલો દેખાય છે ને અતિ દૂર તપાસ કરતાં અદૃશ્ય લાગે છે એટલે તે પૃથ્વીના ઢોલમાં નમી ગયો હોય એમ આપણને લાગે છે. (જુઓ ચિત્ર ૭ મું)

૩ શહેરોમાં સીધી બજારની બંને લાઈનો જોશે તો આગળનો ભાગ પહોળો ને પાછળનો ભાગ બહુજ સાંકડો એટલે બંને બજારો ભેગી થઈ ગઈ હોય તેવી દેખાય છે—પણ તે સ્થાને પહોંચતા તો તે ભાગ પહોળો દેખાશે. જ્યારે પ્રથમ જે સ્થાનને આપણે વિસ્તારવાળું જોઈ શક્યા હતા તે હવે સાંકડું દેખાશે.

૪ સમાન અંતરે રહેલી બંને વૃક્ષની લાઈનવાળો બગીચાનો માર્ગ તપાસીશું તો આપણી પાસેના ભાગમાં આપણે મહાન વિસ્તાર જોઈ શકીશું ને તેટલું અંતર સામેના છેડાના વૃક્ષોમાં પરસ્પર હોવા છતાં આપણે તે વૃક્ષોના જુથને થક ને ભેગા થયેલા દેખીશું—

૫ સરખી ઉંચાઈવાળા ચોખંડા વિશાળ ઘરમાં એક છેડે ઉભા રહી સામે દૃષ્ટિ નાખીશું અથવા મધ્યમાં ઉભા રહી ચારે બાજુ જોઈશું તો ઉપરનો ને

૩૧ જે સ્થાને આપણે છીએ તેની પાસેના ભાગ કાંઈક વધારે પહોળો ને પછી સાંકડો દેખાશે.

વિદ્યરચના પ્રખંધ.

૨૪૧

નીચનો ભાગ ભેગો થયો હોય એવો દેખાય છે ને જંને પડખેનો ભાગ પણ સંકોચા-
યેલો દેખાય છે પણ તે તરફ ચાલતાં તેની મૂળ સ્થિતિનું આપણને ભાન થાય છે.

૬ એક સપાટ ભૂમિપર ઉભા રહી ઉત્તરમાં દૃષ્ટિ નાંખીશું તો પૃથ્વીને ને
ધ્રુવને બહુ પાસે રહેલા દેખીયે છીયે, પણ જેમ જેમ ઉત્તરમાં જઈશું તેમ તેમ
પૃથ્વીના ને ધ્રુવના વિશાળ અંતરનું દિગ્દર્શન થશે. એટલે જેમ જેમ ઉત્તરમાં
આગળ વધીયે તેમ તેમ ધ્રુ ઉંચો ઉંચો દેખાય છે (ખ. વિ.)

૭ સૂર્ય પાસે જઈ તપાસીયે તો તે સૂર્ય દર કલાકે ૧૩૧૨૮^{૧૨}/_{૨૪૦} યોજન
બંધ છે, વળી અહીંથી ઉદ્યાસ્તવાળા પાસેના પ્રદેશમાં કલાકે વાર, મધ્યાહ્નકાળે
દર પ્રદેશમાં વેંત કે કુટ જતો દેખાય છે.

૮ એક દીવાનો પ્રકાશ પુંજ દૂરથી અદ્વિપક્ષેત્ર રોકનારો ને પાસેથી વિશાળ
ભાગ રોકનારો નીરખીયે છીયે.

૯ એક રણમાં ઉભા રહી ચારે તરફ દૃષ્ટિ નાખીયે તો પૃથ્વી ને આકાશ
ભેગા થયેલા દેખાય છે, ને દૃષ્ટિ તો એમજ કહેવા માંડશે કે સો બસો માઈલ
ઉપર જરૂર જંને મળેલા હશે, પણ બસો માઈલ તો શું બહુ લાખો માઈલપર
જઈ તપાસ કરે તો પૃથ્વીને આકાશનું જેટલું આતડું છે તેટલું ત્યાં પણ દેખાશે.

દૂરસ્થેદૂરેતો નૂનં નૌર્વિજ્ઞાનપારંગૈઃ, દૃશ્યતેચ શુભાકારં ધરાયાં સંગતં નમઃ ॥૧॥

ઉપર પ્રમાણે નેત્રની નિર્બંજિતતાને લઈને સંકોચ દેખાય છે (વાતારણ્યથી) પણ
તેને સહાયક કાચ કે દુર્બીન મળતાં તે પોતાનું કાર્ય વધારે સ્પષ્ટ કરે છે, હાલ
દુર્બીનોથી ઘણા ગ્રંહો દેખાય છે, આ રીતે દુર્બીનથી દેખવામાં પણ અપૂર્ણતા
રહેલી છે, કેમકે જેમ જેમ સાઈં દુર્બીન હશે તેમ તેમ સામી વસ્તુનું સુંદર
સ્પષ્ટીકરણ થશે જંથી જેમ જેમ નવા દુર્બીન શોધાય છે તેમ તેમ તેમાંથી વધારે
જાણવાનું મળી આવે છે. વર્તમાનકાલીન દુર્બીનો કરતાં પણ વધારે સારાં સૂક્ષ્મ
દર્શક યંત્રો જેમ જેમ મળશે તેમ તેમ વધારે સ્પષ્ટતા થશે પણ સામે રહેલી
સમસ્ત વસ્તુનું સત્યજ્ઞાન કરાવનાર અદ્વિતીય દુર્બીન જો મળે તોજ દરેક વસ્તુનું
સત્ય આપણે જાણી શકીયે ત્યાંસુધીની બુદ્ધિવાદથી કે માત્ર પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી
કહેલી વાતોસાચી માની શકાય નહીં. યુનાઇટેડસ્ટેટની બ્યુલામીલર નામની દશ
વર્ષની કન્યાની નેત્રશક્તિ દુર્બીનને પણ ઓળંગી ગઈ છે તે પોતાની નરી આંખે
નક્કર પદાર્થોની આરપાર જોઈ શકે છે. બસ આખરે ખરૂં અંતિમ દુર્બીન તો
મહા પ્રભાવશાલી સર્વજ્ઞ મહાત્માઓના હૃદય સાથેજ ગોઠવાયેલું છે. આ મહા-
ત્માઓના વચન કદી પણ નિષ્ફલ જતા નથી. તેઓ સ્વશક્તિથી જોઈનેજ કહે છે
કે સૂર્ય ગ્રંહો વગેરે પૃથ્વીથી નાના હોઈ પોતાની મર્યાદામાં ફરે છે ને પૃથ્વી એ
એક સ્થિર પુદ્ગલોનો સમુદાય છે ને તે પણ ચપટી છે. (ચાલુ)

નિવેદન આઠ સમાપ્ત.

૨૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનકુળમાં જન્મેલ મનુષ્યે વ્યવહારમાં કેમ વર્તવું?

“જેનો વ્યવહાર શુદ્ધ તેનો ધર્મ શુદ્ધ” એ હકીકત સત્ય હોવાથી જૈન તો શ પરંતુ કાર્મ-પણુ મનુષ્યે પોતાના વ્યવહારમાં કુટુંબ વગેરે સાથે કેમ વર્તવું તે આવશ્યક બીના છે, જેથી આ લેખમાં સામાન્ય અને સરલ રીતે તે બતાવવામાં આવ્યું છે. આ પ્રમાણે વ્યવહારમાં વર્તન કરનાર મનુષ્ય જૈન નામ ધારણ કરવાને અધિકારી છે. તેથીજ આવો સાદો વિષય પણુ અતિ મહત્વનો હોય અમારા વાંચકવર્ગ સમક્ષ રજુ કરીએ છીએ. આ વિષય શેક અમરચંદ તલકચંદ માંગરોળ નિવાસીએ સંગ્રહ કરેલ અનેક વિષયો પૈકીનો એક હોય, જૈન સમુદાયના ઉપકાર માટે મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજે પ્રકટ કરવાની મુચના કરેલ હોય પ્રકટ કરવામાં આવી છે. (પા. થી સુધી.) (સંકેટરી.)

માબાપની સાથે કેમ વર્તવું તે વિષે.

માબાપની સેવા મન, વચન અને કાયા. એ ત્રણ પ્રકારે થાય છે. કાયાએ કરીને પિતાના શરીરની સેવાશક્તિ સેવકની પેઠે વિનયપૂર્વક કરવી. પિતાના મુખમાંથી વચન નીકળતાંજ તે પ્રમાણે કરવું. પિતાના શરીરની સેવા કરવી, પગ ધોવા, ચાંપવા, પિતાને ઉઠાડવા, બેસાડવા, લોજનમાં, શય્યામાં, વસ્ત્રમાં, શરીરમાં, વિનયમાં ધનાદિક વડે યથાયોગ્ય જોગવાઈ વિનયપૂર્વક કરવી. પરંતુ કોઈ વાતનો આગ્રહ ન કરવો. પિતાની સેવા ચાકરી નોકર પાસે કરાવવી નહિ, પણુ પોતેજ કરવી. પિતાની મરણ પ્રમાણે વર્તવું. કદાપિ માતા પિતા કઠણ વચન કહે, તો પણુ સત્પુત્રે ક્રોધ ન કરવો, માતા પિતાના સ્વધર્મ સંબંધી મનોરથ પૂરા કરવા એ વગેરે ઉચિત આચરણ પિતા સાથે આચરવાં.

માતાની સાથે પણુ એજ પ્રમાણે પિતાની માફક ઉચિત આચરણ આચરવાં. પરંતુ પિતા કરતાં માતાના અધિક મનોરથ પૂરવા. દેવપૂજામાં, ગુરૂસેવામાં, ધર્મશ્રવણમાં આવશ્યકાદિક ધર્મકરણી વગેરે સાત ક્ષેત્રમાં માતાની મરણ પ્રમાણે ધન વાપરવું. તીર્થમાં, યાત્રામાં, અનાથને આશ્રય આપવામાં, દીનનો ઉદ્ધાર કરવા વગેરેમાં માતાના મનોરથો વિશેષે કરીને પૂર્ણ કરવા.

કેમકે માતાપિતાને ધર્મમાં જોડવા જેવો બીજો કોઈ ઉપકાર જગતમાં નથી, બીજા કોઈ પણુ પ્રકારે માતાપિતાનાં ઉપકારનો બદલો સંતાન વાળી શકે તેમ નથી. પિતા કરતાં પણુ માતાને અધિક પૂજ્ય જાણવી. પણુ પણુ જ્યાં સુધી તેને ધાવે છે, ત્યાં સુધી તે પોતાની માતાને મા જાણે છે અને આહાર કરતાં ન શીખ્યો હોય ત્યાં સુધી અધમ માણસ પોતાની માતાને મા સમજે છે, વળી ઘરનું કામકાજ કરે ત્યાં સુધી મધ્યમ માણસ પોતાની માતાને માતારૂપ ગણે છે. અને જે પુરૂષ પોતાની માતાને તે જીવે ત્યાં સુધી નિરંતર તેને તીર્થ સમાન માને છે, તે ઉત્તમ પુરૂષ જાણવો.

જૈનોએ વ્યવહારમાં કેમ વર્તવું ?

૨૪૩

એવીજ રીતે માતા પોતાને પુત્ર છે એમ સમજીને જ જે સુખ માને છે, તે પશુ માતા અથવા અધમ માણસની માતા બનુવી. તેમજ પુત્ર ક્રમાતો હોય ત્યાં સુધી તેનાથી સુખ માને તે મધ્યમ માણસની માતા બનુવી, પણ પોતાનો પુત્ર ધીર, વીર, ધર્માચરણી, સદાચારી વગેરે ઉત્તમ ગુણવાળો હોય તોજ સંતોષ પામે છે, તે ઉત્તમ પુરૂષની માતા બનુવી.

માઈ માંડુમાં કેમ વર્તવું તે વિષે.

હવે ભાઈ ભાંડુ સાથે વર્તવામાં નાનાભાઈએ મોટાભાઈને પિતા સમાન ગણવો. એટલે હરકોઈ કામમાં પિતાની સમાન મોટાભાઈનું માન રાખવું, તેની સલાહ પ્રમાણે કામ કરવું, કદાપિ ગુસ્સો કરીને મોટાભાઈ કોઈ કામમાં ઠપકો આપે તો પણ તેને સામો ઉત્તર આપવો નહિ, તેનું અપમાન કરવું નહિ, તેમજ મોટાભાઈએ નાના ભાઈભાંડુ સાથે સ્નેહલાવથી વર્તવું, ઔરમાઈ ભાઈભાંડુ સાથે પણ ઔરમાનપણું એટલે કોઈપણ જાતની જુદાઈ રાખવી નહિ. તથા નાના ભાઈનાં સ્ત્રી, પુત્ર, પરિવાર સાથે સલુકાઈથી વર્તવું. પોતાનો ભાર-તોલ ઘટે એવું અઘટિત આચરણ કરવું નહિ. પરસ્પર પ્રીતિભાવ વધતો જાય એવી રીતે વર્તવું. વેપાર શૈજગારમાં પણ નાનાભાઈને પૂછવા યોગ્ય વાત હોય તો પૂછવી. મનમાં અંતર રાખી કોઈ વાત છાની ન રાખવી. તેમજ ભાઈથી ધન પણ ગુમ ન રાખવું. તેમજ કોઈ પણ કામકાજમાં કે વેપારમાં ભાઈને કોઈ માણસ છેતરી ન જાય, તેને માટે મીઠાં વચને હિત-શિક્ષા આપવી. ભાઈને જો કોઈ ખોટી સંગત લાગી હોય અથવા કોઈ જાતની ખરાબ ટેવ પડી હોય તો મધુર વચને શીખામણ આપવી, અથવા તેના મિત્રો પાસે કે સગાં સંબંધીઓની મારફત અપાવવી. ઈ. ત્યાદિ જીવિતએ કરીને સમજાવવો, પણ તિરસ્કાર કરવો નહિ. કેમકે અપમાન કરવાથી વળતે તે નિર્લાજ્જ, અમર્યાદ અને બેઘડક બનીને ગમે તેમ વર્તશે, અથવા સામો ખોટી ઉઠશે. માટે ભાઈઓ સાથે હૃદયમાં સ્નેહ સહિત વર્તવું, તેમ છતાં ભાઈઓ અવિનય ન મૂકે, ત્યારે સમજી માણસે મનમાં વિચારવું કે, તેની પ્રકૃતિ એવી છે, એમ ધારીને ઉદાસીનપણે વર્તવું. એવીજ રીતે ભોજાઈ સાથે, તેમના પુત્રો સાથે, પુત્રની વહુ સાથે ખાવાપીવામાં, માનસન્માનમાં સમદૃષ્ટિ રાખવી. કોઈ પણ રીતનો મનમાં કે આચરણમાં અંતર રાખવો નહિ, તેમજ ન્યૂનાધિકતા રાખવી નહિ. મિત્રાદિકને પણ ભાઈ સમાન ગણીને ધર્મકાર્યમાં અવશ્ય પ્રેરણા કરવી, પણ ખૂડું કામ કરવામાં સહાયકારી થવું નહિ. એ રીતે ભાઈની સાથે વર્તવાનાં આચરણો કહ્યાં છે.

પોતાની સ્ત્રી સાથે કેમ વર્તવું તે વિષે.

પોતાની સ્ત્રીની સાથે હમેશાં સ્નેહથી વચન બોલવાં તેમજ સ્ત્રી પાસે સ્નાન,

૨૪૪

શ્રી આત્મમાનંદ પ્રકાશ.

મર્દનાદિક યથા યોગ્ય પણે કરાવવું. જ્યારે પતિ પત્ની પરસ્પર સાચો વિશ્વાસ રાખે, અને તેથી દંપતિમાં સાચો પ્રેમ પ્રગટ થાય, ત્યારે સ્ત્રી પોતે ઘણી ઉપર સાચો સ્નેહ રાખે, અને કદિ પણ બુઝું આચરણ કરે નહિ, તે સ્ત્રીને નિશ્ચય પ્રેમનું જીવન સમજી દેશ, કાળ, કુટુંબ અને ધનાદિકને અનુકૂળ વચ્ચાબૂધણ આપી સંતોષવી. જેથી કરીને ઘરમાં લક્ષ્મીની વૃદ્ધિ થશે.

રાત્રિની વખતે સ્ત્રીને વિના કારણે કયાંય પણ જવા દેવી નહિ. તેમજ હુ રાચારી, પાંખડી કે બળ પુરૂષો, તેમજ ભગત, જોશી, જોગીની સંગત કરવા ન દેવી. સ્ત્રી ઘરના કામમાં નિરંતર મન રાખે; તેમજ ધર્મકરણી, દેવદર્શન, તથા પ્રતિક્રમણાદિક કરવા માટે દહેરે કે ઉપાશ્રયે જાય, ત્યાં પણ માતા, બેન, સાસુ કે બીજી કોઈ સુશીલ ધર્મી સ્ત્રીઓ સાથે જાય અને આવે. ઘરમાં ચોખખાઈ રાખે; તેમજ સુપાત્રે દાન દેવું, સગાં સંબંધીનું સન્માન કરવું, રસોઈ કરવી, ઇત્યાદિ ઘરની શોભામાં, વસ્તુની સાચવણમાં, ગોઠવણમાં, કુટુંબનાં નાનાં મોટાં સર્વે માણસોની યોગ્ય સંભાળ રાખવામાં, ઘરની વસ્તુઓ સાચવવામાં, અને ટુંકામાં ઘરનો સઘળો કારભાર યોગ્ય રીતે ચલાવીને ઘરને શોભાવવામાં સ્ત્રી કારણ રૂપ છે. અથવા ઘરની શોભાનો સઘળો આધાર સ્ત્રી ઉપર છે. માટે સ્ત્રીઓને સારી, વ્યવહારોપયોગી તેમજ ધાર્મિક યોગ્ય કેળવણી આપવી, તથા અપાવવી. સ્ત્રીનો કદિપણ ચાર માણસ દેખતાં તિરસ્કાર કરવો નહિ. મારપીટ તો કોઈ દિવસ પણ ન કરવી. એવે વખતે યુક્તિ પૂર્વક અને પ્રેમ સહિત વિવેક શીખવવો, તેમજ ભરથારે ઘણો કાળ પરદેશમાં રહેવું નહિ. તેમજ સ્ત્રીની પાસે ધનની હાનિ કે વૃદ્ધિ વિષેની વાત, કે ઘરની કોઈ ગુપ્ત વાત પ્રગટ ન કરવી, તેમજ એક સ્ત્રીની જીવતાં બીજી સ્ત્રી કદિપણ ન કરવી. અને કદાચ પુત્રાદિકને માટે બીજી સ્ત્રી કરી હોય તો પણ બન્ને ઉપર સરખો ભાવ રાખવો. એ રીતે સ્ત્રી સાથે સ્નેહથી અને કામળતાથી વર્તવું. પણ કઠિનતાથી વર્તવું નહિ. ટુંકામાં સ્ત્રીની યોગ્યતા પ્રમાણે તેની સાથે વર્તવું. તેમજ ધર્મકૃત્યોમાં યથાશક્તિ સહાયકારક થવું; પણ અડચણ કરવી નહિ. એ પ્રમાણે સ્ત્રી સાથે વર્તવાનાં ઉચિત આચરણ કહ્યાં છે.

પુત્ર તથા સગાંસંબંધી સાથે કેમ વર્તવું તે વિષે.

પિતાએ પોતાના પુત્રને બાલ્યાવસ્થામાં પુષ્ટિકારક ખોરાક આપીને તેનું પોષણ કરવું અને વિવિધ પ્રકારની રમતો રમાડવી કે જેથી કરીને બાળકનાં બુદ્ધિ, બળ અને કાન્તિ વધે, શરીર પુષ્ટ થાય, તેમજ દેવ, ગુરૂ, ધર્મ અને સુર સજ્જનાદિકની સંગત કરાવવી. ઉત્તમ જાતિ, સારા કુળાચારવાળા અને સુશીલ પુરૂષો સાથે મિત્રાચારી કરાવવી, બાળવિવાહ ન કરવો, અને બાળકને વિદ્યાભ્યાસ ચાલતો હોય એવા વખતમાં કન્યા પરણાવીને તેના સઘળી રીતે કાચા કાંધ ઉપર

જૈનોએ વ્યવહારમાં કેમ વર્તવું.

૨૪૫

સંસારની ધુસરી ન નાંખવી. વીશ વર્ષની અંદરના પુરૂષનાં લગ્ન ન કરવાં. તેમજ લગ્ન કરવામાં કન્યાનું કુળ, જન્મ અને રૂપ સરખાં હોય, સ્વભાવ સરખો હોય, કન્યાએ યોગ્ય કેળવણી લીધી હોય, એવી કન્યા સાથે પોતાના પુત્રનું પાણી ગૃહણ કરાવવું. અને પુત્ર યોગ્ય ઉંમરનો થાય, ત્યારે ઘરનો સર્વ પ્રકારનો ભાર તેને સોંપવો. તેમજ પુત્ર સાંભળતાં તેની પ્રશંસા કરવી નહિ. વિશેષે કરીને પુત્રને વ્યવહારોપયોગી તેમજ ધાર્મિક કેળવણી આપવામાં સંભાળ પૂર્વક ચિત્ત આપવું. એ રીતે પુત્ર સાથે વર્તવાનાં ઉચિત આચરણો કહ્યાં છે.

સ્વજનો સાથે કેમ વર્તવું?

પિતામાતાના તથા સ્ત્રીના વડીલોના પક્ષના સ્નેહી સંબંધી માણસોને સ્વજન કહે છે. આ સ્વજનોના ઘરનાં મોટાં કામોમાં હંમેશાં આગળ પડતો ભાગ લેવો. સ્વજન કોઈ દુઃખમાં આવી પડે તો તેને દુઃખે દુઃખી થવું, જેમકે સ્વજન ધનહીન થાય તો પોતે શોકાતુર થવું, અને તેને બનતી સહાયતા કરીને તે વિપત્તિમાંથી તેનો ઉદ્ધાર કરવો, તેમજ કોઈ પણ સ્થળે સ્વજનોની નિંદા ન કરવી. સ્વજનોના દુરમનો સાથે મિત્રાચારી ન કરવી. સ્વજન સાથે પ્રીતિ કરીએ તો હાસ્ય તથા કલહ વચનોવડે લડાઈ કળાયો કરવાં નહિ. સ્વજન ઘરમાં ન હોય તો તેના ઘરમાં એકલાં જવું નહિ, દેવશુર અને ધર્મનાં કાર્યોમાં સ્વજનોને હંમેશાં સામેલ રાખવા. જે સ્વજનની સ્ત્રીનો પુરૂષ પરદેશ ગયો હોય, તે સ્વજનના ઘરમાં એકલાં ન જવું. તથા બનતાં સુધી સ્વજનો સાથે લેવડ દેવડનો વ્યાપાર કરવો નહિ. કેમકે ધનાદિની આપ-લે કરવાથી કોઈ વખત કંકાસ થવાનો સંભવ છે. વ્યવહારિક કામોમાં સ્વજનની સાથે સલાહ સંપત્તિ વર્તવું. તથા જિન મંદિરાદિનાં કામોમાં વિશેષે કરીને સ્વજનો સાથે મળીને કરવાં. કેમકે આવાં કામો ઘણા સ્વજનો સાથે મળીને કરે તેમાં બળ અને શોભા રહેલાં છે. એ રીતે સ્વજનો સાથે વર્તવાનાં ઉચિત આચરણો બતાવ્યાં છે.

ગુરુ સાથે કેમ વર્તવું તે વિષે.

ધર્માચાર્ય વગેરે પોતાના શુરૂજનો સાથે અંતરમાં પ્રીતિભાવ રાખીને વર્તવું. તથા મનમાં તેઓના ઉત્તમ ગુણોનું નિરંતર સ્મરણ કરવું. કોઈ દિવસ પણ તેમના ઉપર મનમાં રોષ આણવો નહિ. અને કદાચ કોઈ અપ્રીતિવાળું કાર્ય થઈ જાય તો તેની પાસે નમ્રતા પૂર્વક ક્ષમા માગીને તેઓ પ્રસન્ન રહે તેમ કરવું. શુરૂએ આજ્ઞા કરતાં જ હર્ષ સહિત તે આજ્ઞા અમલમાં લાવવી. શુરૂને જોઈતી ચીજ લાવી આપવામાં સદા તત્પર રહેવું. પોતાના શુરૂજનોનો પોતાના ઉપર અથાગ ઉપકાર છે, એમ માનીને મનથી વચનથી તથા કાયાથી જેમ બને તેમ શુદ્ધ સેવા કરવામાં કસર રાખવી નહિ.

શુરૂની હિતશિક્ષા તથા ધર્મોપદેશ વગેરે એકચિત્તે કંઈ પણ શંકા રાખ્યા

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વગર સાંભળવાં. ગુરૂજનનાં વખાણુ જાહેર રીતે જ્યાં જ્યાં અવસર હોય ત્યાં પોતાને મુખે કરવાં. કેમકે તેમ કરવાથી પોતાને તથા બીજા માણસોને પણ પરિણામે બહુ લાભ થાય છે. ગુણી પુરૂષોની સ્તુતિ કરનારાને એવા ગુણની પ્રાપ્તિ થાય છે. વળી લોકમાં પોતે નિંદાખોર નથી, પણ કરેલા ગુણને જાણે છે, એવી કીર્તિ પ્રસરે છે. અને ઉત્તમ ગુરૂની પ્રશંસાથી સત્સંગની ઈચ્છા કરનારા જ્ઞાનાભ્યાસીઓને તેવા ઉત્તમ પુરૂષોના સહવાસમાં રહી જ્ઞાન મેળવવા તત્પર થાય છે.

પોતાના કાર્યથી પોતાના ગુરૂની પણ હલકાઈ દેખાય, એવું આચરણુ કદિ પણ આચરવું નહિ. ગુરૂ આદિ વડિલોનાં દૂષણ ખોળવાની કે તેઓનાં છિદ્ર તપાસવાની ખુરી ટેવ કદિ પાડવી નહિ. એટલુંજ નહિ પણ બીજા કોઈ પણ માણસ ગુરૂ આદિ ઉત્તમ પુરૂષોની નિંદા કરતો હોય, ખોડ ખાપણુ સંબંધી વાતો કરતો હોય, તો તેને યોગ્ય શિક્ષાવચન કહી ફરીથી તેમ ન કરે, તેવી રીતે પોતાની શક્તિ મુજબ શાંતપણે સમજાવવો.

હુંકામાં ગુરૂનો વિનય બહુ યત્ન પૂર્વક પ્રકુલ્લિત ચિત્તે કરવો. એટલે તેમને માટે આસન, શયન, વસ્ત્ર, આહારાદિક લાવી આપી તેમને અત્યંત આદર સન્માન કરી સતોષવા. કેમકે ગુરૂનો વિનય તથા બહુમાન કરવાથી ગૌતમ આદિ પુરૂષોને બહુ લાભ થયો છે, એવું શાસ્ત્રથી પ્રગટ જણાય છે. વળી દ્રોણાચાર્ય ગુરૂને ઓળખ્યા વગર માત્ર તેમના ગુણના બહુમાનથી તેમની મૂર્તિ સ્થાપીને સાક્ષાત્ દ્રોણાચાર્ય ગુરૂ હાજર હોય તેવી રીતે તેની નિરંતર સેવાભક્તિ કરતાં જંગલના એક સાધારણુ ભીલનો છોકરો બાણકુળમાં અતિ નિપુણ થઈ બાણાવળી કરણની સાથે હરિશ્ચંદ્ર કરવાને શક્તિવાન થયો હતો. ગુરૂના વિનયનું એવું ઉત્તમ ફળ છે. એ પ્રમાણે ગુરૂ સાથે વર્તવાનાં ઉચિત આચરણુ કહ્યાં છે.

વીજા ધર્મવાળા સાથે કેમ વર્તવું તે વિષે.

બીજા મતવાળો માણસ બીજાને માટે ઘરમાં આવે તો તેને યથાઘટિત આદર સત્કાર કરવો, પણ કોઈ રીતે ધર્મની નિંદા થાય તેમ ન કરવું. તેવીજ રીતે રાજાનું માન સાચવવા માટે વિશેષ સંભાળ રાખવી. તેમજ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે દાન આપવું. મનમાં સાધુઓની ભક્તિ ન હોય તો પણ ઘેર માગવાને આવે તો દેવું. કેમકે દાન દેવું તે ગૃહસ્થનો ધર્મ છે. કદાચ કોઈ મહાન પુરૂષ ઘેર આવે તો તેને સામા ઉભા થઈને આસન તથા દાન દેવું. કોઈને પણ હુઃખી દેખીને તેના પર દયા આણીને તેને સહાયતા કરવી. હુઃખી જીવોની દયા કરવી એટલે હુઃખી, અનાથ, આંધળા, બેહરા, રોગી વગેરે લોકોની દીનતાનું યથાશક્તિ નિવારણુ કરવું. જિનશાસનની નીતિ અને તેનો વિવેક બરાબર સમજવો ને આદરવો. કેમકે તેથી શાસનની શોભા વધે છે.

વ્યવહારમાં કેમ વર્તવું ?

૨૪૭

અવસરે કેમ વર્તવું—હવે અવસરે ઉચિત બોલવું તે બહુ શુભકારી છે. જીભ, છીંક, ઓડકાર, તથા હસવું વગેરે શુભ રીતે અથવા છાની રીતે કરવાં. સભાની વચમાં બેસીને આંગળીઓના નખમાંથી મેલ ન કાઢવો. નિંદ્રા કે વિકથા ન કરવી. હોઠ ફરકાવીને માત્ર હસવું, પરંતુ મુખ બોલીને હસવું નહિ. પોતાનું શરીર વગાડવું નહિ. તણખલું તોડવું નહિ. નખોથી દાંત ઘસવા નહિ. દાંતોથી નખ કાપવા નહિ. અભિમાન કરવું નહિ. ભાટ વગેરેના મુખની પ્રશંસા સાંભળીને કૂલાઈ જવું નહિ. જે નીચ માણસ આપણને હલકું વચન કહે તો પણ તેને સામું હલકું વચન કહેવું નહિ. જે વાતનો નિશ્ચય ન હોય, તે વાત પ્રગટ કરવી નહિ. કોઈનું ખુર્ચી બોલવું નહિ. તથા માતા, પિતા, ભાઈ, તપસ્વી, વૃદ્ધ, બાળ, ગોત્રી, ગરીબ, રોગી, આચાર્ય, પ્રાહુણ, અભ્યાગત, બેન, બનેવી, મિત્ર, સ્ત્રી, વૈદ, પુત્ર, વગેરે સર્વેની સાથે વચન વગેરેથી કલેશ કરવો નહિ.

ઘણા સાથે વેર કરવું નહિ. જે કામમાં રસ ન હોય તે કામ કરવું નહિ. કદાપિ કરવું પડે તો ઘણાએ સાથે મળીને કરવું. તથા ધર્મ, પુન્ય, દયા, દાન વગેરે શુભ કામોમાં બુદ્ધિમાને સર્વમાં આગળ વધવું—અથેસરબનવું. સુપાત્ર સાધુને દાન આપી ગર્વ કે ઇર્ષ્યા કરવાં નહિ. દરિદ્રી, પીડિત, સાધર્મિક, તથા નાતમાં બુદ્ધિવાળા હોય, શુભમાં મોટા હોય, સંતાન વગરના હોય તે સર્વેનું પાલન કરવું.

આપણા કુળમાં જે કામ કરવા જેવું ન હોય તે કદિ કરવું નહિ. લોજન વગેરે પોતાની શક્તિ ઉપરાંત કરવાની હિંમત કરવી નહિ. વિવેકી માણસે તેલમાં, પાણીમાં, શસ્ત્રમાં, મુત્રમાં, રૂધિરમાં પોતાનું મુખ ન જોવું. કેમકે તેથી આયુષ્યની હાનિ થાય છે. તેમજ પોતાનું બોલેલું વચન પાળવું.

મોજન તથા દાન કરવાની રીત.

સુપાત્રદાન મહા ફળદાયક છે. માટે લોજન વખતે સાધુઓને વહોરાવા માટે ભક્તિ સહિત નિમંત્રણ કરવું. આપણે હાથે પાત્ર લઈને સ્ત્રી વગેરેની પાસે દાન દેવરાવવું, પછી વંદન કરવું. આપણા ઘરના દરવાજા સુધી વળાવવા સાથે જવું. જેને ઘેર સાધુ ન હોય તે મેઘની પેઠે સાધુને આવતા જુએ, તો મનમાં એમ સમજે કે મારો જન્મ સફળ થયો. સંતપુરુષને પોતે લોજનાદિક દાન દઈ ભક્તિ કરી ન હોય ત્યાંસુધી ઉત્તમ પુરુષ લોજન કરતા નથી. રસ્તામાં થાકેલાને, રોગીને, શાસ્ત્ર ભણનાર બાળકને અને લોચ કરેલાને પારણાને દિવસે દાન દેવાય તો બહુ ફળ થાય, અભયદાન તથા સુપાત્રદાન મોક્ષનું ફળ આપે છે. તેમજ વળી અનુકંપાદાન સદ્ગતિ આપે છે, તથા ઉચિતદાન અને કીર્તિદાન એ સંસારનાં મુખ્ય લોગ આપે છે. વળી વિશેષ કરીને લોજનને અવસરે યથાશક્તિ સ્વામીભાઈને પોતાની સાથે લોજન કરાવવું, કેમકે તે પણ પાત્ર છે. તેમાં પણ જ્ઞાનાભ્યાસ કરનારા અને

૨૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરાવનારા સુર સાધર્મિલાઈએને લોજન કરાવવું તેથી પણ ઉત્તમ ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે.

“લોજન કરાવવાની રીત” — પ્રભાતમાં, સંધ્યા વખતે અને રાત્રિએ લોજન ન કરવું. તેમજ સડી ગયેલું, વાશી અન્ન કે ચલિત રસવાળી ચીજો ન ખાવી. તેમજ જમણા પગપર હાથ રાખીને, કે હાથ ઉપર રાખીને, કે ખુલ્લા આકાશમાં કે તડકામાં બેસીને, કે અંધારામાં કે વૃક્ષને તળે બેસીને કે ટચલી આંગળી ઉંચી રાખીને કદાપિ ન ખાવું. નગ્ન શરીરે કે હાથ, પગ, મુખ વગેરે ધોયા વગર મેલે વસ્ત્રે, કે ડાબે હાથે ખાવું નહિ. બીને વસ્ત્રે કે મસ્તક લપેટીને કે અપવિત્રપણામાં કે વ્યથ ચિત્તે કે તદ્દન જમીન ઉપર બેસીને કે ખાટલા વગેરે ઉપર બેસીને કે ઈશાનાદિક ખુણા તરફ મૂળ રાખીને કે ચંડાલ વગેરેના દેખતાં, કુટેલા પાત્રમાં કે મેલાં પાત્રમાં ખાવું નહિ. તેમજ રજસ્વલા સ્ત્રીએ અડેલી વસ્તુ તેમજ ગાયે કે શ્વાને સુંઘેલી વસ્તુ તથા અન્નાણી વસ્તુ અને અલક્ષ્ય વસ્તુ કદાપિ ખાવી નહિ. તેમજ ખાતાં ખાતાં બચબચાટ શબ્દ કરવો નહિ. પણ દેવનું અને ગુરુનું સ્મરણ કરીને તથા સમયાસન ઉપર બેસીને, ઘરનાં સર્વ સ્વજનોને નોતરીને તથા ઘરનાં ઢોર, ઢાંખર, પશુ, પંખી વગેરે સર્વની લોજનાદિકની ખબર અંતર પૂછીને અને પોતાના નિયમને સંભારીને શરીરને માફક આવે એવું નિયમસર પથ્યલોજન કરવું. લોજન કરતાં કદિપણ કલેશ કરવો જ નહિ. એ વગેરે લોજનવિધિ વિવેકથી સાચવવી.

ધાર્મિક કેળવણીની આવશ્યકતા.

(લેખક—નરોત્તમ. બી. શાહ.)

વ્યવહારિક કેળવણીના પ્રચારાર્થે કોઈ જે પ્રયાસ કરવામાં આવે છે તે સંબંધમાં કોઈ પણ ઠેકાણેથી એમ માનવામાં આવતું હોય કે ધાર્મિક શિક્ષણમાં ઉપેક્ષા બતાવી વ્યવહારિક કેળવણી તરફ જ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે તો તે સંબંધી કેળવણીના પ્રચારાર્થે લખવામાં આવતા લેખોને અંગે કોઈ પણ ગેર-સમજુતી જાહેર વાંચનારાઓને ઉત્પન્ન ન થાય તેટલા સારૂ ખુલાસો કરવાની જરૂર પડે છે કે, મારા તરફથી આજ. માસિકના આગલા અંકમાં ધાર્મિક શિક્ષણની ન્યૂનતાને લીધે કેટલું સોસવું પડે છે તે દર્શાવ્યું છે તે વાંચવાથી ખાતરી થશે. ધાર્મિક શિક્ષણની આવશ્યકતામાં ભાગ્યેજ બે મત હોઈ શકે. પણ અફસોસકારક બીના તો એ પડી છે કે જાહેર હિતના અને કેળવણીના કાર્યમાં ભાગ લેનારાઓ કોઈ કોઈ પણ બંધારણપૂર્વક સંસ્થા મારફતે કોઈ પણ કાર્ય કરવાની ચક્રવર્તિ સ્વીકાર્યા

ધાર્મિક કેળવણીની આવશ્યકતા.

૨૪૯

સિવાય ઓછી મહેનતે એક ખાતું નિભાવવાનું હોય તેમ નીભાવી લેવાથીજ જૈનોનો ભાવી ઉદય થશે અને તેટલેજથી પોતાના કાર્યની સિદ્ધિનો અંતિમ હેતુ માનતા હોવાથી આપણે ધાર્મિક શિક્ષણની બાબતમાં કેટલા બધાં પછાત છીએ તેમજ આગળ વધીએ છીએ તેનું અનુમાન કાઢવાને અશકત છીએ છતાં હરીફાઈની બીજી કોમો ક્રીશ્ચીયન, પારસી અને મુસલમાન જેવી બીજી કોમોમાં ધાર્મિક શિક્ષણ ફરજિયાત તરીકે ગણી પોતાના બાળકોમાં બચપણથી ધાર્મિક સંસ્કાર પડે તેવી જાતની ધાર્મિક કેળવણીમાં પ્રવીણ કર્યા પછીજ બીજી વ્યવહારિક કેળવણીની આકાંક્ષા રાખે છે. આખી જૈનકોમની વસ્તી ધ્યાનમાં લેતા ભાગ્યેજ આંગળીના વેઢા ઉપર ગણી શકાય એવી ગણતરીની શાળાઓના વિદ્યાર્થીઓની ધનામી હરિફાઈની પરીક્ષા વર્ષમાં એકાદ વખત લેવાની પાંચ પચીસ વિદ્યાર્થીઓને રાજી રાખી પરીક્ષકો તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણને ઉત્તેજન આપનારાઓએ પોતાની ફરજ બજાવી તેવું જાહેરમાં પ્રગટ કર્યાથી સંતોષ માની બેસી રહેવાથી ધાર્મિક શિક્ષણ લેનારાઓમાં વૃદ્ધિ થશે તેમ માનવું તે વ્યાજબી નથી. પરંતુ વસ્તીપત્રક મુજબ દરેક શહેરની તેમજ ગામડાની વસ્તીના પ્રમાણમાં જે જે ગામોમાં જૈન વસ્તી હોય તે દરેક ગામોમાં જૈન પાઠશાળા ખોલવાને કોશેશો કરવી જોઈએ, તેને માટે સ્થાનિક એક હજારથી બે હજાર રૂપીયા સુધીની રકમ એકઠી કરે, નાના નાના પાયા ઉપર હંમેશાની ધાર્મિક આવશ્યક ક્રિયા આવડે તેટલું જ્ઞાન મેળવી શકાય તેવા ધોરણ ઉપર શિક્ષણક્રમ ગોઠવવો જોઈએ. આવી રીતે દરેક પ્રાંતવારં વ્યવસ્થા પૂર્વક કાર્ય થઈ શકે તેવી જાતની પેટા કમીટીઓ નીમવી જોઈએ અને તે માટે આત્મલોગ આપનારાઓએ પણ બહાર આવવું જોઈએ અને ભાગ્યેજ એક પણ ગામ અથવા શહેર એવું રહેવું જોઈએ કે જે કેકાણે જૈન પાઠશાળાની ખામો રહે; ખરી વાત તો એ છે કે જૈનસાધુઓ, જેઓ વર્ષના આઠ મહીના, હિંદુસ્તાનના ચારે ખુણામાં વિહાર કરી દેશ પરદેશ ફરી જૈનોની અંદર ધાર્મિક ઉપદેશ આપવામાં પોતાના વખતનો લોગ આપે છે, અને આવા સાધુઓ કંચન અને કામિનીના ત્યાગી હોવાથી તેમજ જૈનોની સુધારણા માટેજ ફક્ત દિવસના ચોવીસે કલાક માટે તેણે દિક્ષા ગ્રહણ કરી છે તેઓ લાખો જૈનોના સંબંધમાં આવતા હોવાથી આ બાબત ઘણું કરી શકે તેમ છે અને ખરી રીતે દરેક શ્રાવકને સમજાવી ગામે ગામ જૈન પાઠશાળા ખોલવા જેટલું કાર્ય તેઓ કરી શકશે તેટલું ભાગ્યેજ શ્રાવકોથી થઈ શકશે. માટે ધાર્મિક શિક્ષણની ગેરહાજરીને લીધે કોઈ કોઈ વખતે ધાર્મિક બાબતમાં નવા નવા જે તર્કો ઉત્પન્ન થવાથી જે બળભગાટ નાનામાં નાની બાબત માટે અવારનવાર જોવામાં આવે છે તેટલા સાડા જાહેર હિતમાં ભાગ લેનારે તેમજ પૂજ્ય મુનિ મહારાજોએ આ બાબત ફેડ એકઠું કરી વ્યવસ્થાપૂર્વક બંધારણઘડી ધાર્મિક શિક્ષણનો ફેલાવો થાય તેવા ઉપાયો યોજવા સાડા મહેનત કરવી જોઈએ.

૨૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનોની અક્ષય કીર્તિ.

આ જગતના પ્રાચીન ઇતિહાસમાં પ્રથમ પદ ભારતવર્ષની પ્રજાનું છે. સૃષ્ટિની પ્રવૃત્તિની ઉત્પત્તિ પછી મનુષ્ય જાતના ઇતિહાસની પ્રથમ ખબર આપવાનું માન ભારતવર્ષને છે એમ સિદ્ધ થઈ ચુક્યું છે. અને બહુ પુરાતન કાળમાં માનવ જાતિમાં શ્રેષ્ઠપણું ભોગવવાની કીર્તિનો દાવો ફક્ત આર્ય પ્રજાજ કરી શકે છે. તે આર્ય પ્રજામાં જૈન પ્રજા પોતાના ધર્મની સાથે પ્રાચીન પદની અધિકારિણી થઈ ચુકી છે. ઇતિહાસકારોએ પોતાની શોધક બુદ્ધિના બલથી એટલો નિશ્ચય કરેલો છે કે, ઇસ્વીસન પૂર્વે ત્રણ હજાર વર્ષ સુધીની જગતના ઇતિહાસ સંબંધી કાંઈક હકીકત મળી શકે છે અને ઇ. સ. પૂર્વે ચૌદસો વર્ષ ઉપર આર્યોના બહુ પુરાણ પવિત્ર પુસ્તકોની રચના થવાનો આધાર મળે છે. પ્રાચીન આર્યો પોતાની પવિત્ર વિદ્યાને આકૃતિ-દ્રવ્ય રૂપે રાખતા નહીં પણ અનાકૃતિ-ભાવ રૂપે રાખતા હતા. લેખનકળાનો પ્રચાર પણ અતિ પ્રાચીન કાળનો નથી.

આ પ્રમાણે અતિ પ્રાચીન કાળથી પ્રખ્યાત થતી આવેલી આર્ય પ્રજામાં જૈન પ્રજાની ગણના મુખ્ય તરીકે થઈ છે. અનેક શોધકોને નિશ્ચય કરવો પડ્યો છે કે, આર્ય ધર્મની ભાવનાઓમાં જૈન ધર્મની ભાવના પુરાણી અને તત્વોથી ભરપૂર છે. કેટલાએક આધુનિક વિદ્વાનોએ શબ્દ વિદ્યાવટે મહા મથન કરી કેટલી એક ખાત્રી લાયક હકીકત મેળવી છે. તેઓને કહેવું પડે છે કે, “ પૂર્વથીજ જૈન પ્રજા જગતની કોઈ પણ પ્રજાના કરતાં જ્ઞાનબલમાં વધારે ચીઝીઆતી અને ઉચ્ચ સ્થિતિમાં હતી. આર્ય પ્રજાની પૂર્વ સ્થિતિનો ચિતાર કેટલાએક વંદધર્મના પુસ્તકોમાં આપે છે, તે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, આર્ય પ્રજા વચલા કાળમાં હિંસક ધર્મની અનુયાયી થઈ હતી, તેમના હૃદયમાં જે દયા ધર્મના બીજ વેવાયા છે અને ઉત્તમ વર્તનોની શિક્ષા મળી છે, તેનું માન જૈન પ્રજાને છે. જૈન પ્રજાના ધર્મ ગુરૂઓએ જે ચારિત્ર બતાવ્યું છે, તેનું ચારિત્ર બીજાઓ બતાવી શક્યા નથી. જૈનોની ધર્મ ભાવના એટલી બધી ઉંચી છે કે, તે ઉપરથી અન્યધર્મી આર્ય પ્રજાને પણ ઘણું શિક્ષણ મળી ચુક્યું છે. એટલુંજ નહીં પણ એ મહાશયોના વર્તનની છાપ જગતના ઘણાં ભાગોમાં પડેલી દેખાય છે. જેમ આર્યાવર્ત જગતનો ધર્મગુરૂ છે, એમ જૈનો આર્યાવર્તના એક ધર્મગુરૂ છે. હવે યુરોપખંડના વાસીઓએ પણ કબુલ કરવા માંડ્યું છે કે, જૈન દર્શનની ભાષા અને તેના તત્વોની અંદર સાફ રહસ્ય રહેલું છે. શારદાપીઠમાં જૈનોની ભાષાને સ્થાન મળ્યું છે, સ્યાદ્વાદ મંજરી જેવાં ગ્રંથોનો અભ્યાસ થવા માંડ્યો છે. પ્રાચીન કાળમાં જૈનો જ્ઞાનબળમાં કેટલા વધેલા હતા, અને તેમણે કેવા મહાકીર્તિ મેળવી છે તે જાણવા માટે આધુનિક વિદ્વાનો ઈતેજર થયેલા છે. જૈનોની ખાર ભાવનાઓને માટે

જૈનોની અક્ષય કીર્તિ.

૨૫૧

તત્ત્વવત્તા પાંડિતો મોહિત થઈ ગયેલા છે. જૈનોની મૈત્રી ભાવના અથવા સમભાવના એવી છે કે દુનીયાના મનુષ્યોને જો શ્રેયસ્કારી માર્ગ ગૃહણ કરવો હોય તો તેઓએ જૈનોની સમભાવના અવશ્ય મનન કરવી જોઈએ. જૈનોના મહાત્માઓ જણાવે છે કે “સર્વ ઉપર સમચિત્તવાળા થવું. રાગ દ્વેષથી મુક્ત થયા વિના સમાન ભાવની દશા પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી. કુદરતે નિર્માણ કરેલા પદાર્થો તરફ લક્ષ આપવાથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે, સૂર્ય ચંદ્ર, અનાચારી અને સદાચારી, મૂર્ખ અને વિદ્વાન, બાલક અને વૃદ્ધ—મનુષ્યોને માટે તથા સર્વ પશુપક્ષી આદિ પ્રાણી માત્રને માટે સરખી રીતે પ્રકાશે છે. કુદરતી ઋષ્ટિના નિયમને આધીન થયેલા કાલની અંદર અનુભવવામાં આવતી ઋતુઓ પણ સર્વ પ્રકારના મનુષ્યો અને સર્વ પ્રકારના પ્રાણીઓને સરખી રીતે લાગુ પડે છે, સારાંશ એજ કે જ્યારે કુદરતની રચનામાં પ્રત્યેક બાબતને વિષે સમાન ભાવ જોવામાં આવે છે, ત્યારે મનુષ્યોએ તે સમાન ભાવ છોડી જીવનને પતિત બનાવવું નહીં જોઈએ. પ્રત્યેક મનુષ્યમાં જન્મ અને મૃત્યુમાં સમાન ભાવનો અનુભવ કરી શકાય છે. જ્યાં કર્મની પરાધીનતા છે, જ્યાં કર્મની સામે પોતાની ગતિ પહોંચતી નથી, ત્યાં મનુષ્યો પોતાનામાં જ સમાનતા જુએ છે, પરંતુ પોતાના જીવનમાં એટલે પોતાના સ્વાધીનતાવાળા વ્યવહારમાં સમાન પણ રાખી શકતા નથી, આથીજ પોતાના અમૃત્ય જીવનને નિર્થક બનાવી મનુષ્યો નાટકીનીયાતના ભોગવતાં થાય છે. વાસ્તવિક રીતે જોતાં આ સંસારમાં કોઈ મિત્ર નથી અને કોઈ શત્રુ નથી. સર્વનો ઉત્પત્તિ પ્રદેશ અને સર્વનો લય—પ્રદેશ એકજ—સમાન જ છે.”

જૈન મહાત્માઓનો આ ઉપદેશ અદ્વિતીય છે. તેમના ઉપદેશમાં કર્મની શક્તિને માટે જે ભાવ દર્શાવવામાં આવ્યો છે, તેવો ભાવ કોઈ ઇતર દર્શનમાં જોવામાં આવતો નથી. પૂર્વકાળના કર્મબલથી ક્ષીણ થતાં જવાનો અને પ્રસ્તુત કાળના કર્મબળથી પુષ્ટ થવાનો શરીર અને મનનો સ્વાભાવિક ધર્મ તે મહાત્માઓએ સ્પષ્ટ કરી બતાવ્યો છે. તેમ છતાં તે વિશ્વોપકારી પુરૂષો જીવોને બોધ આપતાં કહે છે કે, પૂર્વકાળના કર્મને અનુકૂલ એવા વેગને પામીને બુદ્ધિ પ્રસ્તુત કાળમાં ક્રિયા કરતી રહે તો પૂર્વકાળના તે કર્મના બીજનો સમૂળ નાશ થવો સંભવતો નથી, કારણ કે, તે તે કર્મોનો જ વિકાર રહિત શુભ ક્રિયાવડે ભોગ અપાતો રહે તોજ તે કર્મ નિર્મૂલ થઈ શકે છે, એટલા માટે પરમાર્થ સિદ્ધિ તરફ જેમનું લક્ષ લાગેલું હોય છે, તેવા પુરૂષોએ એ માર્ગ સાથે વિરૂદ્ધતા ધરાવનારા કર્મોના પ્રવાહમાં થતી બુદ્ધિની ક્રિયાને જ્ઞાન અને વિવેક વડે બંધ પાડવાનો યત્ન કરવો જોઈએ.” જૈનોના મહાત્માઓનો આ બોધ બીજે સ્થળે મળવો મુશ્કેલ છે.

આ સંસારી જીવો આ સંસારની અંદર પ્રવાસ કરવા આવે છે, તેઓ

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્યારે પોતાનો પ્રવાસ પૂરો થાય છે, ત્યારે આ જગતના વ્યવહારમાંથી ચાલ્યા જાય છે, પણ તેઓ પોતાના કર્મને વશ થઈ પાછા એજ વ્યવહારમાં પડે છે. જૈનોના મહાત્માઓ તે વિષે ઘણું સાડું જ્ઞાન આપે છે કે જેવો બોધ બીજે કોઈ સ્થળે પણ મળવો અશક્ય છે. તેમણે છંદો અંધમાં ગોઠવેલા શબ્દો દરેક પદે પ્રાસાદિક રમક ઝમક અને ગંભીર આશય ફેલાવો કરી વિદ્વાનોને મોહિત કરવાનો જે પ્રયત્ન કર્યો છે, તે અદ્ભુત છે. પ્રભુના સ્તવનોમાં જે મનોમૂર્તિભાવ પ્રદર્શિત કર્યો છે તે આનંદ ઉત્પન્ન કરી હૃદય સ્થાનમાં જાય છે કે નહીં, એ વિષયનો તેઓ પહેલા વિચાર કરે છે. જૈન પ્રાચીન અને અર્વાચીન લેખકોના ઘણાં ગ્રંથો હજી અપ્રકાશિત છે, અને જે પ્રકાશિત થયેલા છે તે ઈતર રસજ્ઞોના વાંચવામાં આવતા નથી, પણ જો તે ધાર્મિક લેખો વાંચવામાં આવે તો ખાત્રી થાય કે, જૈનોની લેખક તરીકેની અક્ષય કીર્તિ ભારતવર્ષ ઉપર હજી પ્રકાશતી રહી છે.

જ્યારે નામદાર ગાયકવાડ સરકારના હુકમથી પાટણના ભંડારોની ગ્રંથ સમૃદ્ધિ તપાસવામાં આવી, તે વખતે તે કાર્યમાં નિયુક્ત થયેલા સાક્ષરોએ આનંદ સાથે જણાવ્યું છે કે, “આ જ્ઞાનના મહાનિધિમાં એવા એવા ગ્રંથરત્નો છે કે, જે ભારતીય સર્વ પ્રજાને મહોપકારી થઈ પડે.” આ પ્રસંગે કેટલાક સુબોધક અને રસિક ગ્રંથનું અવલોકન કરી એક સાક્ષરમણિએ એવો અભિપ્રાય આપ્યો હતો. કે “જૈનોની ગ્રંથ સમૃદ્ધિ અતિશય પ્રશંસનીય છે. તેની અંદર દર્શાવેલા તાત્વિક વિચારો હૃદયને હલાવે છે અને આત્મિક ભાવને જાગૃત કરે છે. સાહિત્યને શોભાવનારા કેટલાએક કાવ્ય ગ્રંથોનું અવલોકન કરતાં જણાય છે, કે જે વાંચવાથી અંતરનો કોઈ છુપો રસ ઉછળે છે. સૌંદર્યની કાંઈ નવીન મૂર્તિ મનરૂપી ચક્ષુની સામે ખડી થાય છે, હૃદયનો તંત્ર નવા તાનથી વળગે છે અને વિચારના સૌંદર્યથી આત્મા મોહિત થાય છે. આ જૈનોની અક્ષય કીર્તિ કેવી ઉત્તમ છે ?

જૈનોએ પોતાના અંતરની જે ઉર્મિઓ નવા નવા રસમાં પ્રગટ કરી છે અને ઉત્તમ વિષયોની યોજના પ્રગટાવી છે, તે બીજે કયે સ્થલે મળે તેમ છે ? જૈનોના લેખકોએ કોઈપણ તત્ત્વને અંતરમાં પ્રવેશ કરાવવું, એ બુદ્ધિસાધ્ય ગણેલું છે અને તે અસંભવિત નથી. તે મહાત્માઓ માને છે કે, જ્ઞાનનું અલૌકિક ધન ભોગવવામાં આવે તો એનાં કરતાં બીજું શું સૌભાગ્ય હોય ? ભાગ્યની પરિસ્થિતિ એમાં જ રહેલી છે. એક ઠેકાણે એક ઇંગ્રેજ કવિએ કહ્યું છે કે “કુદરત પોતાના પ્રિય મહેલનો દરવાજો ઉઘાડશે, પરંતુ કવિત્વનો આવી રીતનો આવેશ ખરી રીતે માણસની ઈચ્છાને આધીન છે કે નહીં અને તે સઘળાના ભાગ્યમાં બને છે કે નહિ એ ઘણો વિચાર કરવા જેવો વિષય છે. ઈચ્છા કર્યાથી કંઈ લખી નાખવું એ પોતાની શક્તિ છે, ઈચ્છા કર્યાથી કાંઈક બોલીને માણસના

જૈનોની અક્ષય કીર્તિ.

૨૫૩

ચિત્તરંજન કરવાં એ આપણામાંથી બને છે. પરંતુ ઇચ્છા કરીને થું કોઈ તાત્ત્વિક લેખ કે કવિતાની ઉર્મિ બહાર પાડી શક્યો છે ? અને ઇચ્છા કરીને કોઈ પોતાના હૃદયને પોતે વિધાતિત કરવાને સમર્થ થયો છે ? તે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, ઇચ્છા બુદ્ધિને ચલાવી શકે છે, મનને ઘણીય રીતે ઉત્તેજિત કરી શકે છે, પરંતુ શક્તિ અને પ્રકૃતિનો જે મૂલ ગરો તે ઇચ્છાનું અગમ્ય સ્થાન છે. ”

આ લેખકનો આશય જૈન મહાશયોના લેખોમાં દેખાય છે. તેમના લખેલા કેટલાએક લેખોમાં હર્ષ, દુઃખ, ક્રોધ અને પ્રીતિ વગેરે ભાવોની ભાષા હંમેશાં ગાઢતાના પ્રમાણને અનુસારે બુદ્ધી બુદ્ધી પ્રીતિ ધારણ કરે છે. જે હર્ષ, જે દુઃખ, જે ક્રોધ અથવા જે પ્રીતિ ઘણી તરલ હોય છે, તે સહેલાઈથી બહાર નીકળે છે, જેવા તરલ ભાવ હોય છે, તેવી તરલ ભાષા બને છે. એ ભાષાની પ્રકૃતિ જૈન વિદ્વાનો જ સારી રીતે સમજી શક્યા છે. જૈનોની અક્ષયકીર્તિનો એક મહા પ્રકાશ ઉપદેશમાં પડેલો છે. દેશના અથવા ઉપદેશ એ વિષય ઉપર જૈન મહાત્માઓએ જે કથ્યું છે, તે અનિર્વચનીય છે. દેશના સમયની આર્હત વાણી અદ્ભુત અને ચમત્કાર ભરેલી હોય છે. જે હર્ષ શરીરની રોમાવળીમાં અમૃતની પેઠે વહ્યા કરે છે, જે દુઃખ ઘગઘગતા લોઢાના શળીઆની પેઠે હૃદયના મર્મસ્થાનમાં લાગેલું છે, જે ક્રોધ ચિત્તમાં તુપાનબવત્ હંમેશા બળતો રહે છે, અને જે પ્રેમ એકી વેળાએ રાત્રિના સ્વપ્નાની પેઠે નિર્વર્થક જણાય છે, તે હર્ષ, દુઃખ, ક્રોધ અને પ્રેમ આત્માને આનંદ અને નિરાનંદના અધિકારથી ઘણું ઉંચે લઈ જાય છે તેમને તાણે કરવાને સમર્થ જૈન મહાત્માઓની દેશના વાણી થઈ શકી છે. ક્રોધ ક્રોધ પ્રસંગે તે મહાત્માઓએ આપેલા ઉપનયો એવા સજ્જડ રીતે હૃદય સ્પર્શી હોય છે, કે જેના સુબોધક શ્રવણથી લવ્ય પ્રાણીઓ પોતાના જીવનની સ્થિતિનો વિચાર કરવાને સમર્થ થઈ શકે છે. એ જૈનોની કેવી અક્ષય કીર્તિ છે ?

ભારતવર્ષ ઉપર પ્રસરેલી એ જૈનોની અક્ષયકીર્તિ સદા અક્ષય રાખવી અને તેનો વિશેષ અજ્યુદય થાય, તેવી પ્રવૃત્તિ કરવી, એ સર્વ જૈનોની પવિત્ર ક્ષરજ છે. એક વિદ્વાને તેને માટે નીચેનું સુભાષિત ઉચ્ચાર્યું છે તે પ્રત્યેક જૈન પોતાના હૃદયમાં સ્થાપિત કરવું જોઈએ.

દયા ધર્મ પ્રકાશેન, મિથ્યાત્વાવ્યં વિદારયન;

પ્રકાશતે ભારતાત્રે, જૈનધર્મ દિનેશ્વર: ” ॥ ૧ ॥

“ દયા ધર્મરૂપી પ્રકાશવડે મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારને નાશ કરતો જૈનધર્મ રૂપી સૂર્ય આ ભારતરૂપી આકાશને વિષે પ્રકાશે છે. ”

૨૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

મુંબઈ ખાતે ભરાયેલ જૈન કન્વેન્શનની સફલતા.

લાગણી અને પૂર્ણ ઉત્સાહ સાથે જૈન કોન્ફરન્સનો થયેલો પુનરુદ્ધાર.

જૈન કોન્ફરન્સની અસ્તિ ઇચ્છનારા અને તે નિમિત્ત કાર્ય કરી ખતાવવાની જિજ્ઞાસા દર્શાવનારા મુંબઈના કેટલાક જૈન અંધુઓ કે જેઓ સ્થાનિક સ્ટેન્ડીંગ કમીટીમાંના મુખ્ય સભ્યો છે. તેઓના પ્રયત્નથી નિર્દાષીન થયેલ જૈન કોન્ફરન્સને જાગૃતિમાં લાવવાને હિંદના જુદા જુદા શહેર અને ગામોમાંથી મુખ્ય મુખ્ય જૈન અંધુઓનો જૈન કોન્ફરન્સનો ફરી ઉદ્ધાર કરવા અને તેની જરૂરીયાત છે કે નહીં ? તે જાણવા આ કન્વેન્શન મુંબઈમાં તા. ૧૧-૧૨-૧૩ એપ્રિલના રોજ ભરવામાં આવ્યું હતું. કન્વેન્શનનું અધ્યક્ષસ્થાન શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ દલપતભાઈ અમદાવાદનિવાસી કે જેઓ હિંદના હાકિમની વડી ધારાસભામાં સલાસદ છે તેમને આપવામાં આવ્યું હતું. યોગ્ય પ્રમુખની ચુંટણી થયેલી હતી. તે કન્વેન્શનના ત્રણ દિવસમાં તેઓએ બહુવેલ કાર્ય, વૈચર્યતા અને શાંતિથી જણાઈ આવતું હતું. મુંબઈના આગેવાનો સિવાય બહારગામથી પ્રમુખ સિવાય અમદાવાદના નગરશેઠ કસ્તુરભાઈ મણીભાઈ, શેઠ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ, શેઠ સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ, વકીલ હરીલાલભાઈ, જેસંગભાઈ મયાભાઈ, વાડીલાલ સારાભાઈ, મોહનલાલ લક્ષુભાઈ, શંકરાભાઈ લક્ષુભાઈ. સુરતથી ગુલાબચંદ દેવચંદ ઝવેરી, ચુનીલાલ જગનલાલ શ્રાદ્ધ અમરચંદ તલકચંદ, સોભાગચંદ. ભાવનગરથી શેઠ કુંવરજી આણંદજી, ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ, શેઠ દેવચંદ દામજી કુંડલાકર, બંગાળી તરફથી રાયકુમારસિંગજી બદ્રીદાસજી મુકીમ, મારવાડ તરફથી ગુલાબચંદજી દક્ષા, કલકત્તાથી શેઠ નરોત્તમદાસ જેઠાભાઈ અને જુદા જુદા પ્રાંત તથા વિભાગોના આગેવાનો શેઠ દેવકરજી મુળજી, શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણજી, શેઠ છોટાલાલ પ્રેમજી, બાજુ ભગવાનદાસ પનાલાલ, શેઠ કેસરીચંદ ભાણુભાઈ, શેઠ લક્ષુભાઈ કરમચંદ, રા. મોતીચંદ ગીરધર, શા. મકનજી જુદાભાઈ, શા. મોહનલાલ હેમચંદ, શા. મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ, સારાભાઈ મોદી, મણીભાઈ ગોકળભાઈ, રાધનપુર સાયમાંથી મણીલાલ મોતીલાલ, જીવણલાલ પ્રતાપચંદ, ગીરધરલાલ ત્રીકમલાલ, જીવણલાલ મોકમચંદ, તેમજ ઝવેરી મોહનલાલ મગનભાઈ, શેઠ રામચંદ મોતીચંદ કકલભાઈ, બી. મુળચંદ વૈરાટી, કચ્છીભાઈયોમાંથી શેઠ જેઠાભાઈ નરશી, શેઠ રવજી સોજપાળ, શેઠ હરજી ઘેલાભાઈ, દામજી માવજી, હીરજી ધાનજી, લાથીભાઈ કલ્યાણજી, શીવજી દેવશી, પંડીત લાલન વગેરે જુદા જુદા દરેક પ્રાંતોના આગેવાન અને ઉત્સાહી ભાઈઓ મળી છેલ્લા દવસ સુધીમાં પાંચસો આગેવાનોની હાજરી દેખાઈ હતી.

આ કન્વેન્શન સંબંધી વિસ્તાર યુક્ત હેવાલ ઘણા દૈનિક અને અઢવાડીક પેપરોમાં આવી ગયેલ હોવાથી અહીં માત્ર ટુંક સાર આપવામાં આવશે. પ્રથમ દિવસ તા. ૧૧-૪-૧૯૨૫ ના રોજ બપોરના સવાળે વાગે કાર્ય શરૂ થયું હતું. મંગળાચરણ તથા પ્રમુખની ચુંટણી થયા બાદ કેટલાક જૈન અંધુઓએ ભાઈ લાલન તથા શિવજીભાઈને જોવાથી તે માટે આગલી ચર્ચાને ઉપસ્થિત કરી અને એટલો બધો ખળભળાટ બને બાજુએથી થયો કે પ્રમુખશ્રીને પણ કન્વેન્શનનું નાવ વાવાઝોડામાં સપડાયેલું માલુમ પડ્યું; છતાં સમયસરવક્તા વાપરવાથી કન્વેન્શનનું કાર્ય

વર્તમાન સમાચાર.

૨૫૫

શરૂ કરવા આજ્ઞા આપી. બહારગામના તાર તથા પત્રો સહાનુભૂતિના વાંચવામાં આવ્યા. પ્રથમ સત્કાર કમીટીના પ્રમુખ શેઠ દેવકરજી મુળજીભાઈનું આવકાર આપનારૂં ભાષણ વાંચવામાં આવ્યું. ત્યાર બાદ કન્વેન્શનના પ્રમુખ કરતુરભાઈ શેઠ પોતાનું ભાષણ શરૂ કરતાં પહેલાં જણાવ્યું કે આજે કામ કરતાં પ્રથમ દીલ થઈ છે. તે દીલગીરી ભર્યું છે. ભવિષ્ય માટે કાર્યવાહકો આવા પ્રસંગમાં દીર્ઘદૃષ્ટિથી કામ લે તેમ પ્રાર્થ્યું છું. તેટલું કહી પોતાનું ભાષણ વાંચી સંભળાવ્યું હતું. ત્યારબાદ પ્રથમ દિવસનું કાર્ય સમાપ્ત થયું હતું. આજે શ્રીયુત ભાઈ લાલન તથા શિવજીભાઈ માટે થયેલા બળભળાટના માટે તેમજ તેમના નિમિત્તે જે દશ પંદર વર્ષથી ઝગડા ચાલતા હતા તેની શાંતિના માટે આજે રાત્રીના ભાઈ નરોત્તમદાસ ભાણુજીના સુપ્રત્યક્તથી તથા અમદાવાદના નગર શેઠની બાહોશી હાથપણ અને સમયસુચકતાથી આ ઝગડાની સમાધાની થયેલી હતી. જેથી તેઓને ધન્યવાદ થતો છે. બીજે દિવસ કન્વેન્શન મળતાં પ્રમુખ સાહેબે પ્રથમ જણાવ્યું કે ભાઈ શિવજી અને પં. લાલન દિલગીરી બહેર કરી કાલના ડરાવ ઉપર બોલશે. એટલે ગઈ કાલે જોવાયેલી અશાંતિનો અંત આવશે અને તે જાણી સૌ ખુશી થશે. તે ઉપરથી શિવજીભાઈએ ઘણીજ નમ્રતાથી સરલ હૃદયે કહ્યું કે—અમારા માટે કોઈના મનમાં કાંઈ મતભેદ ઉભો થયો હોય તો તે માટે અંતઃકરણથી દીલગીરી બહેર કરું છું વગેરે તેવીજ રીતે પં. લાલને જણાવ્યું કે હું જે કાંઈ કરું તે ભલે ક્ષયોપશમ થાય કે; છતાં તેમાં ભુલનો અવકાશ હોય તો એવા અમળ્યા હોય માટે કોડો ગમે ક્ષમા માગું છું. ત્યારબાદ અમદાવાદના નગરશેઠ કરતુરભાઈ મણિભાઈએ કેટલાક વિવેચન સાથે જણાવ્યું કે આપણે એકદલીલીથી કામ કરવાનું છે. ભાઈ શિવજી તથા પડિત લાલને જ્યારે દીલગીરી બહેર કરી છે અને જુદા જુદા ગામના સંઘો એકઠા થયા છે તો હવે જુની વાતને બૂલી જઈ આજથી એ ઝગડોનો અંત લાવીએ છીએ. એવામાં મહાત્મા ગાંધીજી પધારતાં સર્વેએ હિમા થઈ માન આપ્યું હતું. અને ત્યારબાદ પ્રમુખશ્રીએ તેઓશ્રીને બોલવા વિનંતિ કરવાથી મહાત્મા ગાંધીજીએ સમયને અનુસરતું કેટલુંક વિવેચન કરી તેઓ વિદાય થયા હતા. ગઈ કાલે અમદાવાદ નિવાસી બંધુ ગિરધરલાલે કોન્ફરન્સ સિદ્ધાંત મુજબ ભરવી તેવો સુધારો પાછો ખેંચી લેતાં કોન્ફરન્સ ભરવાની આવશ્યકતા સ્વિકારનારો ડરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો. પછી વિષય વિચારિણી કમીટી મળી હતી. જેમાં ઘણો વખત રોકી વિચાર એકત્ર કરી કાર્ય પ્રદેશનો ખરડો તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતા.

ત્રીજે દિવસે પ્રભુ ઉત્સાહ સાથે એકઠ મળી હતી. મંગળાચરણ થયા બાદ પ્રથમ શેઠ મોતીલાલ મુળજી તથા શેઠ વસનજી ત્રીકમજીની સેવાની યાદ કરી તેમના મરણ માટે દિલગીરીનો ડરાવ પસાર કર્યો હતો.

ત્યારબાદ ભાઈ મોતીલાલ ગિરધરલાલ કાપડીયાએ બંધારણમાં સુચવાયેલા સુધારા રજુ કરતાં રાજકીય શબ્દ ઉમેરવા ન્યાત, સંઘ, મહાજન અને પંચના તકરારી વિવાદગ્રસ્ત વિષયો સીધી કે આડકતરી રીતે કોન્ફરન્સે હાથ ધરવા નહીં, દરવર્ષ કોન્ફરન્સ કરવી. સ્ત્રીઓ પ્રતિનિધિ તરીકે ચુંટાઈ શકે વગેરે ડરાવો થયા હતા.

બીજે ડરાવ શેઠ કુંવરજી આણંદજીએ રજુ કર્યો કે કોન્ફરન્સ મળવા અગાઉ બે મહિને જે કોઈ પણ અક્ષિત કે સંઘ સર્ચવા યોગ્ય મુદ્દા રજુ કરી શકે અને મહિના પહેલા ડરાવનો ખરડો દરેક રથજે તથા વર્તમાન પત્રોને પહોંચાડવાની ફરજ રહેશે તેમ ડરાવ થયો.

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્રીજો ઠરાવ શ્રીયુત દક્ષિણ ગુલાબચંદ્રજીએ સુકૃત ભંડાર ફંડની યોજના ચાલુ કરવા ઠરાવ કર્યો અને તેને જુદા જુદા પ્રાંતોના પ્રતિનિધિઓએ ટેકા આપ્યો. જેથી તેજ વખતે તે ખાતે ૩૧ પચીસ હજાર ઉપરાંતનું ફંડ થયું હતું. હાજર રહેલી બહેનોએ પણ થોડો ફાળો આપ્યો હતો.

વોલન્ટીયરની સેવાથી ખુશી થતાં ૩૧. ૨૦૧) ચાંદ માટે આપવામાં આવ્યા હતા.

ચોથો ઠરાવ ઓછા ખર્ચે કોન્ફરન્સ બોલાવી શકાય, પાંચમો આમંત્રણ ન હોય તો તીર્થ સ્થળે કે છેવટ મુજબમાં દર વર્ષે કોન્ફરન્સ મેળવવી. છઠ્ઠો ઠરાવ હવે પછી કોન્ફરન્સ મળતાં સુધી મકનજી જુહાભાઈ મહેતા તથા મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા મુજબ ઓર્ગાઈસ સાથે જનરલ સેક્રેટરી તરીકે કાર્ય કરે અને બંગાળાખાતે રાયકુમારસિંહજી તથા મારવાડ વગેરે માટે શ્રીયુત દક્ષા સાહેબને કાયમ રાખવા (આં જનરલ સેક્રેટરીની જગ્યા કાઢી નાખવામાં આવી) તેવા ઠરાવો કરવામાં આવ્યા.

છેવટે ઉપસંહાર કરતાં આ કન્વેન્શનની ન ધારેલી ફતેહ માટે પ્રમુખ વિવચન કર્યું છેવટે પ્રમુખ સાહેબ, અ વેલ પ્રતિનિધિઓ, કન્વેન્શનના સેક્રેટરી, વોલન્ટીયર સર્વનો આભાર માનવાની દરખાસ્તો કરવામાં આવી. પછી તેજ વખતે આવેલા મહેમાનોને ગાર્ડનપાર્ટી આપી હર્ષનાદ વચ્ચે મેળાવડો બરખાસ્ત થયો હતો.

પ્રવર્તકજીશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ ઉપર લીંબડીના નામદાર ઠાકોર સાહેબ દૌલતસિંહજી કે, સી, આઇ, ઇ. તરફથી તથા ગુજરાત ઉમેદાના ઠાકોરસાહેબ શ્રીમાન્ રાયસિંહજી બહાદુર તરફથી આવેલા પત્રો તથા લીંબડી ઠાકોર સાહેબે કરેલા જીવહિંસા પ્રતિબંધના ઠરાવની નકલ.

નોટ—પ્રાચીન કાળમાં અને કેટલાંક વર્ષો ઉપર જૈન મુનિરાજને જૈનોની જોમ રાજન મહારાજાઓને પણ ઉપદેશ આપી જૈની બનાવતા અથવા જીવહિંસાના અને એવાં બીજાં ધાર્મિક અને સામાજિક કાર્યો રાજાઓને ઉપદેશ આપી જનસમાજના કે દેશના ઉપકાર નિમિત્ત અનેક ઉત્તમ કાર્યો કરાવતા. દાખલા તરીકે શ્રીમાન્ હીરવિજયજી સુરિજીએ અકબરબાદશાહને પ્રતિબોધી જીવહિંસા પગાવી અને શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યે કુમારપાળ રાજાને પ્રતિબોધી જૈન ધર્મો બનાવી અનેક ધર્મના કાર્યો તેના હસ્તે કરાવ્યા. એટલે કે એક સામાન્ય મનુષ્ય કરતાં રાજાઓને ઉપદેશ આપવાથી અનેક પરંપરાએ ધાર્મિક કાર્યો થાય છે અને તેની વૃદ્ધિ થાય છે. આ કુમારપાળ રાજાને પ્રતિબોધી ધર્મો બનાવ્યાનો દાખલો છેલ્લો છે, એટલે અત્યાર સુધી ને પછી બીજા રાજાને તેવો ઉપદેશ આપેલો જણવામાં નથી. પરંતુ જણાવવાને આનંદ થાય છે કે, પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ એ વર્ષ પહેલાં લીંબડી ગામમાં ચાતુર્માસ હતા. દરમિયાન ત્યાંના નામદાર દરબારશ્રીના સમાગમમાં આવતાં આ મહાત્માની શાંતતા, પ્રેમાળપણું, અને ઉપદેશ શૈલી અનુભવસિદ્ધ હોવાથી લીંબડીના દરબારશ્રીને પ્રસંગવશાત્ ઉપદેશ આપતા, એટલું જ નહિં પરંતુ લીંબડી નરેશશ્રીને જૈનધર્મ માટે માન પણ કાંઈ હતું તેમાં મહારાજજીના ઉપ-

વર્તમાન સમાચાર.

૨૫૭

દેશથી વૃદ્ધિ થતાં હાલમાં ગયા ફાગણ શુદ્ધ ૫ ના રોજ ત્યાંના જૈનવિદ્યાર્થી ભુવનના નવા થયેલા જિન મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠા થતાં લીંબડીના નામદાર દરબારશ્રીએ પ્રતિષ્ઠા કરવા માટે નકરાના રૂપેલા બાલી તે માન અને મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા પ્રાપ્ત કરા હતી. છેવટે પ્રતિષ્ઠા તે વિદ્યાર્થી ભુવનના સ્થાપનામાં મુખ્ય ફાળો આપનાર શ્રી કાઠારીને હાથે કરાવી દરબારશ્રીએ કળશ ચઢાવ્યો હતો તે દરમ્યાનમાં પ્રવર્તકજી મહારાજને એક પત્ર ઉપદેશથી ભરપૂર પ્રસંગવશાત્ જીવદયા માટે દાન માંગવા માટે, લીંબડીના નામદાર કાંકાર સાહેબને લખેલો. તે ઉપદેશના રંગે રંગાયેલા નામદાર કાંકાર સાહેબે તે પત્ર વાંચી તે પ્રતિષ્ઠાના દિવસે લીંબડી ગામમાં કાયમને માટે જીવદયા પળાવવા કરેલ કરાવ અને ઉક્ત મહત્ત્વાને તે માટે લખેલો જવાબ બંને જૈન સમાજની બાજુ માટે આ નીચે પ્રગટ કરવામાં આવે છે. બીજો પત્ર ઉમેટા ગામ કે જે ગુજરાતમાં આવેલ છે, ત્યાંના દરબારશ્રીને પણ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજે પોતાના ગુરૂવર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તીથી જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ જીવહિંસા બંધ કરવાનો કાયમી કરાવ કરાવવા લખેલો જે ત્યાંના દરબારશ્રીએ કરેલ તે પણ આ સાથે આપવામાં આવે છે. આપણા મુનિ મહારાજોના સુપ્રવૃત્તોથી અત્યારે પણ કેવ કેવ કાર્યો થાય છે અને ઉપદેશ તથા સુપ્રવૃત્તો વગેરે અનેકાવધાન મુનિમહારાજો આપણી સમાજમાં છે તેઓ જૈનધર્મ અને જનસમાજના અનેક ઉપકારના કાર્યો કરવા બારે તો કરી શકે તેવું છે. આ જમાનામાં તો ગણના પણ ત્યારેજ થઈ શકે તેવું છે, જેથી આમારો દરેક મુનિ મહારાજોએ નમ્ર વિનંતિ છે કે અંદરઅંદરના કાંઈ દુખાટો હોય તો દૂર કરી જૈન ક્રામ અને ધર્મની ઉન્નતિ અર્થે જનસમાજ અને દેશની આબહી અને સનાતન જૈનધર્મની વૃદ્ધિ અર્થે હવે કાંઈ કરી બતાવવાની જરૂર છે તેવા જમાનો આવી જાયો છે.

(સેક્રેટરી)

તા. ૨-૩-૨૫

દિગ્ભુવન પેલેસ—લીંબડી.

પત્ર ૧ લો.

પૂજ્ય ગુરૂ મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી.

આપનો કૃપા પત્ર આશીર્વાદથી ભરપૂર આવ્યો. તે વાંચી ઘણાજ આભારી થયો છઉં. આહીં સૌ બહુ સારી રીતે અલબત્ત થઈ ગયું છે. પણ તેમાં આપની ગેરહાજરી ખાસ પ્રત્યક્ષ જણાઈ આવતી હતી. આપ આ પ્રસંગે હોત તો અમારા સૌ પ્રયાસને સોનાને સુગંધિત બનાવ્યા પ્રમાણે થાત.

હવે આપ બહેલા પધારી આ સ્થાનને આપના આશિર્વાદ આપો, તેમજ તેમાં બીરાજેલ ભવ્ય મૂર્તિનાં દર્શન કરી પ્રસન્ન થાઓ. ઘણું જૈન મંદિરોના મેં દર્શન કર્યાં છે. પણ આવી સૌંદર્યવાળી મૂર્તિ મેં કયાંય પણ જોઈ નથી.

આપે મારી પાસે દાન માંગ્યું એ પણ મારા સદ્માન્ય. અને આપ માગો અને હું ન આપું એ પણ કેમ બને ? તેથી તે પ્રમાણે હુકમ થઈ ગયેલ છે. જેના બગર આપશ્રીને આહીંના કોઈ ગૃહસ્થ તરફથી હુકમ ગેઝેટમાં છપાઈને બહાર પડયેથી મળશે.

આપ લખો છો કે આપ અમને બીજું શું આપી શકો ? પણ આપ અમોને પ્રભુ પોતે પણ ન આપી શકે તે સાધુનો ખરા અંતઃકરણનો આશિર્વાદ છે તે

૨૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભુને ફક્તીભૂત કરી આપવોજ પડે છે. એવા અનેક દાખલા છે. નશીબમાં હોય તે પ્રભુ આપે અને નશીબમાં ન હોય તે પણ સાધુ આપી દીધે છે. તેથી આપનો જીવરનો મારા તરફ આશિર્વાદ છે એજ આ સૌ શુભ કાર્યનું કારણ છે.

ત્યાંનું મહાજન મારા તરફ ભાવ બતાવે એ સ્વાભાવિક છે. કેમકે તેમની સૌની સાથે હું ઉછર્યો છઉં. સૌ નાના મોટાને જાણું છઉં. એટલે ત્યાંનું મહાજન મારા તરફ જરા પક્ષપાત પણ દર્શાવે, કેમકે તેમની સથેનો જ માણસ પ્રભુ કૃપાએ સારી સ્થિતિએ જાય તે તેમને પણ અભિમાન લેવાનું કારણ છે. તેથી તે સૌનો પણ હું રૂણી થયો છઉં.

મારા કર્તવ્ય સિવાય મેં કાંઈ વધુ કર્યું નથી. અમારું કર્તવ્ય અમે ભૂત્રી જઈએ તો અમારા કમભાગ્ય. અને અમારું કર્તવ્ય કરવામાં આવી ભાવના પેદા થઈ, અમને ઉંચ ગતિ પામવા તેવો સહેલો પ્રભાવ મેળવવો પણ અમે ભૂત્રી જઈએ તો અમારાજ કમભાગ્ય. અમારી ફરજ બજાવતાં ધન્યવાદ મળે તેને અમે પાત્ર ન હોવા છતાં લોકો તેમ માને એવું ભાગ્ય સંપાદન કરવા સૌને પ્રભુ શામાટે બુદ્ધિ નહિ આપનો હોય ? તે હું સમજી શકતો નથી. આપની સાથેના સૌ સાધુ મહારાજને મારી વંદના કહેશે. મારા લાયક ધર્મ ધ્યાનનો ગોધ હું મેશા લખશે એજ.

લીંઝ સેવક.

(સહી) દૌલતાસંહની વંદના વાંચશેજી.

લીંઝડી દરબારી ગેજેટ.

પ. ૧૬ મું.

તા. ૧ માર્ચ સને ૧૯૨૫

રવિવાર.

હ. હ. નાં ૧૫૩

પાના ૬૨

ઠરાવ.

લીંઝડી શહેરમાં મુબઈનાં મરહુમ શેઠ એતસી એવશીભાઈ તરફથી શ્રી શાંન્તિનાથજીનું દેરાસર બંધાવેલું છે. તેની પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૯૮૨ના ફાગણ શુદ્ધ ૫ શનિવાર તા. ૨૭-૪-૧૯૨૫ની થઈ. તે કાર્યમાં દેવાલય ઉપર ઇંદું ચડાવવાનો કીયા નામદાર બુદ્ધાવીંદ ઠાકોરસાહેબશ્રીના સ્વહસ્તથી થયેલી હોઈ તેની ચાદગીરી માટે દરવરસે ફાગણ શુદ્ધ ૫ અહીંના નં. ૭૬૮ તા. ૧૬-૭-૧૯૦૮ માં દર્શાવેલ જીવહીંસાના પ્રતિબંધનાં હિંસાનાં લીસ્ટમ ઉમેરવામાં આવે છે અને આ હુકમથી તે અનુસાર દર વરસે ફાગણ શુદ્ધ ૫ ના રોજ તમામ પ્રકારની જીવહીંસા માટે સખત મનાઈ કરવામાં આવે છે.

તા. ૨૮-૨-૨૫

ઠાકોરી વૃજલાલ જીવાભાઈ

ફાર. મુખ્ય કારભારી શ. લીંઝડી

વર્તમાન સમાચાર.

૨૫૯

ઉમેટા તા. ૨૮-૩-૨૫

મહારાજ સા. શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ

સાહેબ,

સુ. જામનગર

ઉમેટાથી લી. દરબાર સા. શ્રી રામસીંહજી નાં વંદન વાંચ્યોજી. આપના તરફથી મહારાજ સા. શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ સા. મારફતે પત્ર મોકલ્યો, તેમાં જેઠ સુદ ૮ ને દીવસે શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સા. ની તિથિ હોવાથી જીવહીંસા ન થવા પામે તેવી મતલબનો ખંદોખસ્ત થવા સંબંધનો ફરમાન થવાથી તે પ્રમાણે મેં ખંદોખસ્ત કરી દીધો છે. તે આપને જાણવા સારું આ પત્ર લખું છઉં. આપે આવી રીતે પત્ર લખી મને કૃતાર્થ કીધો છે તેને માટે આભારી છઉં. અત્રે મહારાજ સા. શ્રી આચાર્ય મહારાજ સા. તેમજ મહારાજ હંસવિજયજીની વાર્ણનો લાભ મળ્યો છે. તેમજ આપના તરફથી એક વખત લાભ મળશે એમ આશા રાખું છું.

(સહી) Ramsinhji.

હાકોરશ્રી ઉમેટા.

મુનિ મહારાજના વિહારથી થતાં અનેક લાભો—

૫. મુનિરાજોના વિહારથી અનેક જીવોને ઉપકાર તથા ધર્મપ્રચાર અને કેટલીક વખત જૈન ઇતિહાસપર અજવાળું પણ પડે છે. આ નીચે અમો જે હકીકત પ્રકટ કરીએ છીએ તે ન્યાયાંબોનિધિ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વર—આત્મારામજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી રાજવિજયજી મહારાજના હિંદુસ્તાનના દક્ષીણ ભાગ—નિઝામ સ્ટેટ તથા મદ્રાસ જિલ્લાના વિહારના સંબંધમાં કે ત્યાં મુનિરાજશ્રી રાજવિજયજી મહારાજનો ‘મુનિ’ તરીકે જાણવા પ્રમાણે પ્રથમ વિહાર છે. તેઓશ્રીએ ત્યાંના વિહારમાં કરેલ પ્રાચીન તીર્થોની યાત્રા અને વર્ણન હોવાથી જૈન સમજને જાણવા લાયક હોવાથી આ સભા ઉપર આવેલો તે સંબંધનો તેઓશ્રીનો પત્ર આ નીચે રજૂ કરીએ છીએ.

(સેક્રેટરી.)

મદ્રાસ-જિલ્લો ગંતુર

તેનાલી તા. ૨૨-૪-૨૫

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સેક્રેટરી સાહેબ જોગ—મુનિ રાજવિજયજી હાણા ત્રણના ધર્મલાભ સાથે લખવાનું જે તમેતો છેલ્લો પત્ર સોલાપુરથી લખ્યો હતો. ત્યારબાદ અમોએ ત્યાંથી તુર્ત તીર્થકુલપાકજી તરફ વિહાર કર્યો. સાથે આવક આવિકા મળી માણસો ૨૫ હતાં સોલાપુરથી હૈદરાબાદ નીઝામ ૨૦૦ માઈલ થાય છે. ત્યાં દીવસ ૧૯ મે પહોંચ્યાં, ત્યાં ૫ દિવસ રહી શહેરનાં ૪ દેરાંના તથા દાદાવાડીનાં દર્શન કરીને કુલપાકજી રવાના થયા. તે ૫ દીવસે ત્યાં પહોંચ્યાં. સંઘ સાથે ૭ દિવસ ત્યાં રોકાણા. યાત્રા મોટા આનંદથી કરી. કુલપાકજીમાં બીજાવાડાના આવકા આવ્યા, તેમણે બીજાવાડાની વિશેષ વિનંતી કરવાથી આ તરફ આવવાના ભાવ થયા. કુલપાકજીથી ૫ દિવસે વરંગલ પહોંચ્યાં. ૫૦ માઈલ ગામ મોટું શહેર છે. નીઝામના ૪ પ્રાંતમાંનો એક પ્રાંત છે. ૨૧ પેઠા મળીને આ શહેર છે. નીઝામની જાવણી છે. સુખો રહે છે ત્યાં

૨૬૦

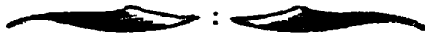
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩૫ દિવસ રહી ૮ દિવસે અંજમેર પહોંચ્યાં. તે પછી શહેર મોટું છે ત્યાં ૧ દુકાન દીર્ગાચર જ્ઞેન માંગીલાલજી કનૈયાલાલની છે. માણસ ઘણા લાયક અને વિવેકી હોવાથી પોતાના નવા મકાનમાં ઉતરવાની સવડ કરી એ દિવસ રોક્યા. વરંગલથી અંજમેર ૬૮ માઇલ ૬ દિવસે આવ્યા. રસ્તામાં આડી લાગી. ત્યાંથી ૧૦ માઈલ ઉપર વેરાટ રાજની રાજધાની જે વેરાટ નગર ત્યાં હાલ આનાપુર નામનું ગામ છે ત્યાં ૧ દીવસ મહાદેવના દેવળમાં મુકામ કર્યો. આનાપુર ગામમાં પાંડવોએ પોતાનાં શસ્ત્રો ગુપ્ત રાખેલાં તે કાઢીને પુજેલાં. તેથી તે ગામનું આણાપુર નામ પડેલું છે. ત્યાંથી વેરાટનગર ૬ માઈલ છે. હાલમાં કોંડાપક્ષી કહેવાય છે. આ પ્રાંતમાં તેલંગી સ્ત્રીવાય બીજી ભાષા સમજતા નથી. ગરમીનો અંત નથી. ત્યાંથી ૭ દીવસે બીજવાડે આવ્યા. વચમાં ૪ ગામ મોટાં આવ્યાં હતાં. બીજવાડાની દક્ષિણ આજુમાં કૃષ્ણા નદી છે. જેનું ૧૫ માઈલનું પાત્ર છે તેમાંથી મદ્રાસ સરકારે એ કેનાલા કાઢી છે. ૧ કૃષ્ણા જલો આખો પાણીથી ભીંજવે છે તે બીજી મદ્રાસ લગી ગઈ છે. તેનું પાણી ત્રણ જલ્લાને અપાય છે. મુખ્ય પાક આવલ, હલદી મરચાં આ મુખ્ય પાકો છે સિવાય બીજા બધા પાકો છે. બીજવાડા કૃષ્ણા જલ્લામાં છે. હાલ સીરોહી અલોર તરફની ૨૫ તથા એ કચ્છીભાઈયોની મળી ૨૭ દુકાનો છે. દેરાસર સાર છે. ત્યાં ૧૫ દીવસ રોકાણા. ગંદુર મંગલગિરિ તેનાલી અને ગુડિવાડના શ્રાવકા વિનંતી સાફ આવ્યા હતાં તેથી ૧ દીવસ મંગલગિરિ મુકામ કર્યો. ત્યાં ૧ દિવસ રોકાણા. ત્રણ દુકાનો છે. બીજે દિવસે ત્યાંથી દુર્ગારાલા ૬ માઇલ આવ્યા. ત્યાં સીતારામ રંગાયા તેલંગા કણબીની ફેક્ટરીના અંગલામાં મુકામ કર્યો. ત્યાં બીજવાડા ગંદુર મંગલગીરી ને તેનાલીની મંડળી આસરે ૪૦-૫૦ અંશાચર હતી તેનું જમણું તેને ત્યાં થયું, જુનાગઢના નાગર પ્રભુદત્ત તથા ૧ ગુજરાતી બ્રાહ્મણ રસોઇમાં હતા. ત્યાં અમદાવાદ પાસેના બોરીયાવી ગામના મોઢ સોમચંદભાઈ, સુરતના વીહલદાસ, ઉપમેટાના જમનાદાસ ને અમદાવાદના ગીરધરલાલ, જુનાગઢના પ્રભુદત્ત તમામ વૈષ્ણવોએ જ્ઞેનો કરતાં પછી સારો ભાગ લીધો હતા. બીજે દિવસે જાકરાખાદના કપોલ રા. મનજીભાઈની ફેક્ટરી ત્યાં છે. તે પછી સંઘને મોટા આગ્રહથી પોતાને ત્યાં જમાવ્યો હતો એક જાહેર બ્યાખ્યાન અહીંસા પર ત્યાં આપ્યું હતું. તે ૨ સીતારામજીની ફેક્ટરીમાં જ્ઞેન દર્શન અને વૈષ્ણવો ઉપર થયાં હતાં. ત્યાંથી તેનાલી આવ્યા હતા. ૬ માઇલ તેનાલી લગી ઉપરના તમામ વૈષ્ણવ ભાઈઓ પછી સાથે ચાલતા આવ્યા હતા. અહીંયા ૧૬ દુકાનો ને ઘર દેરાસર છે. સાંચેનું મોટા ઠાંથી કાઢવામાં આવ્યું હતું. આ ભાગમાં તેલંગી ને ઇંગ્રેજ ભાષા ઘણી છે. રોજ આ દેશના બ્રાહ્મણો બાઈઓ ભાઈઓ તેમ છતર જાતી દર્શને હજારોની સંખ્યામાં આવે છે અમને અહીંની બોલી ન આવડવાથી મધ્યસ્થ હીંદી તેલંગા સમજનારને રાખવા પડે છે. લોકા શ્રદ્ધાવાન ને જ્ઞાસુ છે, પરંતુ ભાષાના અભાવે અડચણ પડે છે. સારા વિદ્વાનો વકીલા પણ આવે છે. જ્ઞેન દર્શન સમજવાને ખુશી છે. પગે ચાલીને આવ્યા ત્રણી ઘણા ખુશી થાય છે.

અહીં અખાત્રીજ કરી દહેરાનું આતમહુત કરાવી ગંદુર ૧૫ માઇલ છે ત્યાં જન્યું. ત્યાં થોડા દિવસ રહી પાછા બીજવાડા જન્યું. તેનાલીથી મદ્રાસ ૨૪૫ માઈલ છે. સીધી સડક છે ને મદ્રાસ રેલ્વે પછી છે. ગંદુરમાં ૧૮-૨૦ દુકાનો છે ત્યાં પણ ઘર દેરાસર છે. શહેર જલ્લાનું છે. ત્યાંથી ૫૦ કોસ ઉપર નંદીયાલ જલ્લા છે ને તેનાજ નજીકમાં શ્રી શૈલ પર્વત છે ત્યાં મહીકા અર્જુન મહાદેવ આર ન્યોતીલીંગ પૈકી છે. જ્ઞેનોની સંખ્યાઅંધ ગુફાઓ ને મૂર્તિઓ છે. પણ રસ્તામાં જન વસ્તી નથી. આ એકંદર મદ્રાસ ઇલાકા છે. પૂર્વસમુદ્ર અહીંથી ૨૪ માઇલ મંછલીપટ્ટનમાં છે. આ પ્રમાણે દેખવા તથા જાણવામાં આવ્યું તે લખ્યું છે.

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો.

વિનંતિ પત્ર.

અથી સર્વ જ્ઞેન ચેતામ્બર મૂર્તિ પૂજક ભાષ્યો તથા બહેનોને ખબર આપવામાં આવે છે કે, ભરૂચ જીલ્લાના જંબુસર તાલુકામાં કાવી ગામે આપણું મહાન તીર્થ આવેલું છે. ત્યાં બે મહોટાં બાવન જનાલયો છે. તેમાં હીરવિજયસૂરિ મહારાજે પ્રતિષ્ઠાઓ કરાવેલી છે. અને તે “સાસુ વહુનાં દહેરાસર” એ નામથી ઓળખાય છે, તે દહેરાસરોના જીર્ણોદ્ધારનું કામ હાલ પાંચ વર્ષ થયાં ચાલે છે, તેના માટે મુંબઈ, સુરત, ભરૂચ, અમદાવાદ અને બાવનગર વિગેરે શહેરો તથા ગામડાના દહેરાસરોમાંથી ધણી સારી મદદ મળી છે.

વહુના નામથી જે મહોટું દહેરાસર ઓળખાય છે, તે દહેરાસરની અંદર ફરતા બાવન જનાલયનાં શિખરો છે, અને તેમાંથી કોઈ કારણસર પ્રતિમાઓ ઉપાડી ઝેવામાં આવી હશે; તેથી તેને ફરી પ્રતિષ્ઠિત કરવાની જરૂર છે. માટે જે ગ્રહસ્થો તથા બહેનોને તે દહેરાસરમાં પ્રતિમાજી પધરાવવાની ઈચ્છા હોય તે પ્રતિમાજી તથા દેવકીના નકરાના રૂપેયા એક હજાર એક આપી, અમો નીચે સહી કરનારાઓને ખબર આપવાથી નોંધવામાં આવશે, અને તે પ્રતિષ્ઠા તેમના હાથે કરાવવામાં આવશે; આ દહેરાસરના જીર્ણોદ્ધારનું કામ હજુ એક લાખ રૂપેયાનું બાકી છે. તેમાં આ નકરાના રૂપેયા ખરચવામાં આવશે. અને આ કામ વિનંતી પત્ર કાઢ્યાની તારીખથી બે વર્ષની અંદર તૈયાર કરાવી, પ્રતિષ્ઠાનું મુદ્દત જોવરાવી, પ્રતિષ્ઠાની તારીખ મુકરર કરી, જે જે નામો નોંધાયાં હશે તેને ખબર આપવામાં આવશે, અને સદર્જી દહેરાસર ઉપર તેમના નામની તખ્તી ચઢાડવામાં આવશે.

આ દહેરાસરની દેવડી, જે પ્રતિષ્ઠા વખતે જીર્ણોદ્ધાર થઈને તૈયાર થવાની, તે આજે નવીન કરાવવા કોઈ માગે તો ઓછામાં ઓછા દસ હજાર રૂપેયા ખર્ચતાં પણ તેવી બની શકે નહીં; માટે આવો અપૂર્વ લાભ લેવાને ન ચુકતાં તેઓએ તાકીદથી નામ નોંધાવવા આ વિનંતી છે. મહા વદ ૧૧ ને શુક્રવાર.

૧ શેઠ દીપચંદ કસળચંદ પોષ્ટ ચંભાર ગામ મુ. અંગારેદિર

૨ શેઠ માણેકચંદ મલુકચંદ મુ. અંકલેદિર

૩ શેઠ મહોનલાલ મગનભાઈ શરૂપચંદ અમદાવાદ ઠે. રાજા મહેતાનો પોળમાં લક્ષ્મીનારાયણની પોળ

૪ શેઠ મગનલાલ ઉમેદચંદ મુ. અમદાવાદ ઠે. હાજી પટેલની પોળમાં ખારાકુવાની પોળ
૫ શા. મણિલાલ લલ્લુભાઈ તેલી મુ. અમદાવાદ ઠે. હાજી પટેલની પોળમાં ખારાકુવાની પોળ

૬ વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મુ. અમદાવાદ ઠે. હાજી પટેલની પોળમાં ખારાકુવાની પોળ

આનંદ સાગર પ્રી. પ્રેસ,—અમદાવાદ.

પુસ્તક પહોંચ.

- ૧ લાહોર પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ અને પદવી પ્રદાનની બુક લાહોર (પંજાબ) ની શ્રી જૈન આત્માનંદ જૈન સં. ૧ તરફથી મળી છે. અભિપ્રાય હવે પછી લેવાશે.
- ૨ શ્રી વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળનો ચોથા પાંચમા વર્ષને રીપોર્ટ.
- ૩ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર ૩૧-૬૨-સ. એન્યુકેશન બોર્ડનો સંવત ૧૯૭૭ થી ૧૯૮૦ નો રીપોર્ટ.
- ૪ સિદ્ધકેત્ર જૈન બાણાશ્રમ પાલીતાણ નો સં. ૬૭૭ થી ૧૯૭૬ નો રીપોર્ટ.
- ૫ વિહારદર્શન સંપાદક મુની ૧ જ્ઞાનનિજયજી. હાલ પાલીતાણા.
- ૬ ચંદ્રાન્નન ચરિત્ર સચિત્ર કિં ૨-૮-૦ જે સમં મેઘજી હીરજીની કું. મુંબઈ.
- ૭ જૈન તત્વપ્રવેશક જ્ઞાનમાળા. સં. મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી ૨ હારાજ. પાલીતાણા.
- ૮ શ્રી નવપદ મહત્ત્વ અને વીશ સ્થાનક વર્ધમાન તપગુણ વર્ણન. જૈન યુવક મંડળ. સાણંદ.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ ઝવેરી કાન્તીલાલ મગનલાલ	મુંબઈ	પે. વ. લાઈફ મેમ્બર
૨ માસ્તર અમીચંદ દીપચંદ	ભાવનગર	બી. વ. લાઈફ મેમ્બર
૩ શા દામોદરદાસ દય જીજી	"	"
૪ સંઘવી વેલચંદ નારણદાસ	મુંબઈ	"

ઇનામી નિમંધ—સુરત જીલ્લા જૈન યુવક મંડળ તરફથી સમગ્ર દિવંદના જૈન સ્ત્રી પુરોષો પાસેથી 'જૈનોની હાલની સ્થિતિ અને તે માટે લેવા જોઈતા ઉપાયો' અને સ્ત્રીઓ પાસેથી 'જૈન સ્ત્રીઓની હાલની સ્થિતિ અને તે માટે લેવા જોઈતા ઉપાયો' એ વિષયો ઉપર તા. ૧ લી મે સુધીમાં ઇનામી નિમંધ માગવામાં આવ્યા છે. વધુ ખુલાસા માટે મંત્રીને સુરત લખવું.

સુરત જીલ્લા જૈન યુવક મંડળ એ પી.મ.

મંત્રી.

મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી (પંજાબી) મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

મારવાડ નાણુ ગામમાં ગયા ચૈત્ર વદી પના રોજ ૭૧ વર્ષની વૃદ્ધ વયે ૪૭ વર્ષે શુદ્ધ ચારિત્ર પછી થોડા દિવસની બિમારી ભોગવી સમાધિ પૂર્વક ઉક્ત મહાત્મા સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજ પ્રતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદ સૂરિ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સ્વહસ્ત દિક્ષીત અને મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજીના શિષ્ય હતા, મુનિરાજ શ્રી અમીવિજયજી મહારાજના શુદ્ધાઈ અને હાલના સમુદાયમાં બીજે નંબરે દીક્ષાપાત્રીયમાં હતા. તેઓશ્રીનું હૃદય સરલ, શાંત, પવિત્ર, નિષ્કલંક ચારિત્ર અને સ્વભાવ નિસ્પૃહ હતા. આવા એક ઉત્તમ ચારિત્રપાત્ર મુનિરાજના સ્વર્ગવાસથી જૈનકોમને એક મુનિરતનની ખોટ પડી છે. અમો તે માટે ઘણું જ દિવંગીર છીએ. ચારિત્રપાત્ર મુનિરતનના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

“ શ્રી પૂજન સંગ્રહ. ”

ન્યાયાભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) કૃત પાંચ,
મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત સત્તર, તથા શ્રીમાન
મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ કૃત એક પૂજન.

મળી કુલ ત્રેવીશ પૂજનો સંગ્રહ એક સાથે સુશોભિત ગુજરાતી દામપર્માં હિંચા કાગળોમાં
છપાવી સુંદર કપડાના પાકા આમ્રડીંગથી બંધાવી શુભારે પાંચસે પાનાનો આ દળદાર ગ્રંથ
હાલમાં પ્રકટ થયેલ છે. આ પૂજનસંગ્રહમાં મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે અષ્ટાપદજી તથા
શ્રી ક્ષત્રચર્ચપદની હેલ્લી બેસાવેલી પૂજન તો અલૌકિક ભાવગ્રાહી, પદલાલીતવપલાથી એટલી
બધી સુંદર બનેલી છે કે તે પૂજન લખાવનારા બધુઓએ અને વાંચકવર્ગે એક અવાજે વખાણ
કરેલા છે, આ ગ્રંથમાં આવેલી પૂજનો જુદા જુદા રાગરાગિણીથી અલંકૃત થયેલ હોવાથી
લખાવનાર અને સાંભળનારને અદ્ભુત ઉત્પન્ન કરે છે. સર્વ બધુઓએ-દેવલક્ષિના ઉત્સુકો
લાલ લે તે હેતુથી તેની પ્રમત ઘટાડી રૂ. ૧-૮-૦૦ દોઢ રૂપીયો રાખેલ છે. જેથી દરેક જૈન
બધુઓએ મંગાવી લાલ લેવા ચુકવું નહીં.

મળવાનું ઠેકાણું—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

વાંચનના પ્રેમી બધુઓ માટે ખાસ નવા વાંચવા યોગ્ય ઉત્તમ ગ્રંથો.

૧ પંચપરમેષ્ઠી ગુણમાળા.	૧-૮-૦૦	૧૦ શ્રી ચંપકમાલા સતી આદર્શ ચરિત્ર	૦-૮-૦૦
૨ સુમુખનૃપાદિ કથા.	૧-૦-૦૦	૧૧ સંબોધસિત્તરી-જૈનતત્ત્વજ્ઞાનનો અ-	
૩ શ્રીનિમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦૦	પૂર્વ ગ્રંથ.	૧-૦-૦૦
૪ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો	૨-૦-૦૦	૧૨ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા ઐતિહાસિક	
૫ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર બીજો ભાગ.	૨-૮-૦૦	કથા ગ્રંથ.	૧-૦-૦૦
૬ આત્મ પ્રબોધ.	૨-૮-૦૦	૧૩ શ્રી વિવિધ પૂજન સંગ્રહ ભા. ૧થી૪	૨-૦-૦૦
૭ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ શ્રાવકપયોગી.	૧-૮-૦૦	૧૪ આદર્શ જૈન સ્તીરત્નો.	૧-૦-૦૦
૮ શ્રી પંચપ્રતિકમણ્ડલ વિધિ સહિત વાંચી	૧૫	શ્રી આત્મવલ્લભ પૂજન સંગ્રહ	૧-૮-૦૦
જવાથી ઘેર ખેડ થઈ શકે છે.	૨-૦-૦૦	૧૬ શ્રી દાન પ્રદીપ-દાનનું અદ્ભુત	
૯ શ્રીજીસ્વामी ચરિત્ર આદર્શ	૦-૮-૦૦	કથાઓ સહિત વર્ણન.	૩-૦-૦૦

અમારી સલાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

૧ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ	૧૧ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ભાષાંતર.
૨ પરસ્થાનક સટીક.	૧૨ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)
૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.	૧૩ પ્રભાવક ચરિત્ર ભાષાંતર.
૪ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૧૪ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ—શેઠ
૫ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.	નાગરદાસભાઈ પુરુષોત્તમદાસ તરફથી
૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.	અનેક ઉપદેશક કથાઓ સહિત.
૭ લિંગાનુશાસનસ્વોપણ (ટીકા સાથે)	૧૫ આચારોપદેશ. શેઠ હકમચંદ વલ્લભજી
૮ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય.	મોરબી તરફથી.
૯ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.	નંબર ૬-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩
૧૦ ધર્મચરિત્ર પ્રકરણ ભાષાંતર.	ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે.